

Lyndon LaRouche var på live radio den 11. september 2001 da flyene ramte.

Her er hans umiddelbart reaktion.

Uddraget, som du kan læse nedenfor, er en afskrift fra et live-radiointerview med den demokratiske præsidentkandidat Lyndon H. LaRouche Jr., tirsdag morgen den 11. september 2001. Interviewet blev gennemført af Jack Stockwell, fra radiostationen KTKK-AM ("K -Talk") i Salt Lake City, og interviewet blev også sendt direkte verden over på internettet på www.k-talk.com. Det fandt sted fra 9:15-11:00 AM (EDT) .

Fra en pressemeldelse den 11. september 2001:

Vi har besluttet at offentliggøre udskriften, fordi den giver den almindelige borgers såvel som embedsmænd og andre beslutningstagere mulighed for at læse 'slagets gang', en skildring i alle enkeltheder, med hr. LaRouches kommentarer, i takt med at nyheden om terroristangrebet på World Trade Center-tårnene og det amerikanske Pentagon kom ud. Det er de enestående omstændigheder ved live-interviewet med LaRouche, der fandt sted mens de tragiske begivenheder udspillede sig, der definerer dette interview som særlig vigtigt. LaRouche har haft enestående erfaring med at følge og bekæmpe sådanne handlinger med uregelmæssig krigsførelse i flere årtier, og hans løbende kommentarer – i takt med at nyhederne kom ud, og hans medborgere reagerede på nyhederne – bør tjene som et væsentligt korrektiv til de fejl, der blev begået af mange blandt de såkaldte "ekspertter", som optrådte på de nationale

og internationale nyheder.

“... Jack Stockwell: Lyndon, er der nogen grund til at antage, at dette kan være nogen anden end Osama bin Laden?

LaRouche: Absolut. Der er mange. Osama bin Laden er en kontrolleret størrelse. Osama bin Laden er ikke en uafhængig kraft. Husk på, hvordan han opstod. Osama bin Laden var en velhavende sultan. Tilbage i 1970'erne, under Carter-administrationen, eller skal vi sige Brzezinski - administrationen, blev tanken om at føre en krig i Afghanistan ved grænserne til sovjetisk territorium brygget sammen af Brzezinski som en geopolitisk operation.

Brzezinski var ansvarlig. Det var ikke nødvendigvis dem, der udtænkte det. Men okay. Denne ting startede, og en angloamerikansk enhed, der rendte sammen med en bestemt del af det pakistanske militær, de sjove, sjove drenge i det pakistanske militær, satte denne operation i værk.

Den amerikanske regering og den britiske regering og andre – det vil sige vores sjove, sjove drenge – gik ud og rekrutterede mange islamiske mennesker til at bekæmpe kommunismen og forsøre den hellig islam og så videre. Den form for stil.

De rekrutterede i mange lande. Og de deployerede dem. Nu, senere hen dræbte de nogle af de samme mennesker, som de udsendte. De kan undværes, du ved. Så de tilbyder ikke rigtig en livsforsikring, der følger med deres rekruttering.

Men de blev rekrutteret. Osama bin Laden var en af de store agenter, der finansierede dette, en finansieringskanal, der blev brugt af mennesker, blandt andre daværende vicepræsident George Bush. Dette er Iran-Contra, eller det der kaldes Iran-Contra, som jeg har kaldt ved andre navne, som jeg ikke ville bringe i et live program.

Så denne ting blev efterladt. Og pludselig finder vi, at Osama bin Laden bliver navnet. Og Osama bin Laden kunne ikke overleve, på den måde han rendte rundt, hvis han ikke havde stor beskyttelse. Og det ikke alene fra en del af den pakistanske regering eller Afghanistan. Det er også fra andre regeringer, der gerne ville se de effekter, som Osama bin Laden producerede, blive spredt.

Så nu kan man skyde skylden på Osama bin Laden. På et tidspunkt kan man gå ind og dræbe ham, og så sige at problemet blev løst. Men man overvejede aldrig, hvem der udsendte, hvem der skabte Osama bin Laden, og hvem der beskyttede ham og deployerede hans tropper og han navn til disse formål.

Og som vi så med terrorismen i Italien i 1970'erne, for eksempel, var de mennesker, der kørte de såkaldte terroroperationer i Italien, ikke rigtigt de grupper, der fik æren for det. De var faktisk løbske NATO-grupperinger på et meget højt niveau. De samme mennesker, der i den periode dræbte den tidlige premierminister Aldo Moro.

Så, i et tilfælde som dette, gå ikke ud fra at de populære navne, som alle kender, eller som FBI citerer og så videre, at

disse udgør det egentlige problem.

Det kan være en del af problemet.

Senere på dagen udsendte LaRouche en kort erklæring, der indeholdt:

Der er en klar tilbøjelighed fra disse nyhedsmedier og politiske kilder til at få præsidenten (George W. Bush) til straks at tage voldsomme repressalier for at levere hurtig gengældelse, selv uden at vente på at afdække de faktiske gerningsmænd.

Der er rent faktisk et meget begrænset antal entiteter, der har den meget sofistikerede styrke til at kunne udføre dagens terroroperationer. Ingen af disse er på den korte liste over "sædvanlige terror-mistænkte" eller såkaldte "slyngelstater". Desværre ville en politisk forskrækket kujon hellere dræbe hvem som helst, frem for at afdække de faktiske gerningsmænd, og derefter dække over at "repressalierne" var blevet rettet mod de forkerte mål.

LaRouche udalte senere, at der skulle foretages en undersøgelse af støtteapparatet til angrebet, herunder Saudi Arabiens rolle, britisk efterretningstjeneste og hensynsløse elementer inden for selve USA's sikkerhedsapparat.

20 år efter den 11. september 2001: Mindekoncert og videokonference, lørdag den 11. september eller bagefter

Videokonference:

Vejen Frem: 11. september, Afghanistan og overvågningsstaten
Lørdag den 11. september 2021 kl. 20 dansk tid eller bagefter

Mindekoncert med Schiller Instituttets NYC kor:

Beethovens Missa Solemnis "Agnus Dei"

Fred for os selv og verden

Lørdag den 11. september 2021 kl. 1 eller bagefter

Billetter (35 kr. eller mere)

purchase tickets here

<https://www.musae.me/sinycchorus/experiences/1140/911-memorial>

Mere på engelsk:

This weekend, exactly 20 years after the horrific 9/11 attack at the World Trade Center in New York, the Pentagon, and United Flight UA 93 in PA, the Schiller Institute's Annual 9/11 Memorial Commemoration to honor the victims and their memory, will be followed by an important "Look forward—where do we go from here?" event. The Commemoration is a Classical music concert on Friday evening, and the "Look forward" event is the Schiller Institute Conference on Saturday. You are invited to attend both events.

The concert requires a ticket for \$5 (or more if you wish to contribute), and can be used to view the concert anytime after the live event. The Saturday Conference is free, at www.schillerinstitute.com and will be archived immediately after the event. Please join us for these two events at this moment of great peril, but also of great opportunity for mankind. "Dona Nobis Pacem."

INVITATION:

SCHILLER INSTITUTE NYC CHORUS PRESENTS:

9/11 Memorial Concert: Beethoven's Missa Solemnis "Agnus Dei"
Peace for Ourselves, and the World

Lørdag den 11. september kl. 1 dansk tid eller bagefter
Bilettet: 35 kr. eller mere

purchase tickets here

<https://www.musae.me/sinycchorus/experiences/1140/911-memorial>

Purchase your ticket, wherever in the world you are, using the above link. You may then use that ticket to view the concert either during the performance or at any time thereafter.

Beethoven's inscription above the "Dona Nobis Pacem" section calls for "inner and outer peace": Bitte um inneren und äußeren Frieden, i.e., a plea for both spiritual and worldly peace. If there is any doubt of what outer peace refers to, no one will miss the operatic changes of scenes bringing in the trumpets and drums of war, the assertive entreaties following the stormy orchestral interlude replacing the calm plea for peace in the earlier section. This monumental piece resolves quietly and peacefully, but not without the lingering echo of drums in the distance.

The concert will be broadcast live by MUSAЕ from Our Lady of Pompeii Church at 25 Carmine St. in New York's Greenwich

Village, with a mixture of prerecorded and live performances. Along with the final movements of the Missa Solemnis, the program will include live performances of works of Schubert, Schumann, Verdi, Moses Hogan and Harry T. Burleigh. More information about the Schiller Institute NYC Chorus can be found at sinyccchorus.com.

SCHILLER INSTITUTE CONFERENCE

THE PATH FORWARD:

SEPTEMBER 11, AFGHANISTAN, AND THE SURVEILLANCE STATE

Lørdag den 11. september · kl. 20 dansk tid on
schillerinstitute.com

Twenty years ago, America walked away from the U.S. Constitution, down the path of permanent war. "Preventive war," which had been declared a "crime against humanity" at the 1949 Nuremberg Trials against the Nazis, was carried out by the United States against Iraq. This happened after Bush 43 told the world that "The British government has learned that Saddam Hussein recently sought significant quantities of uranium from Africa." But within hours, the United Nations International Atomic Energy Agency had determined that the British report was false; the documents upon which the war was based were forged. The war happened anyway, as did several others.

Trillions of dollars, millions of lives, and several destroyed nations later, we must admit the failure of our assumptions. A World Health Platform, as proposed by Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche, providing clean water, public sanitation, and abundant energy, food and medicines to the world, is now the only truly human military strategy that the world can afford. A United States freed from the imperial designs of Great Britain's City Of London should join its historical allies China and Russia and, in collaboration with

the world's nations, move humanity forward as a whole. That starts through a crash world public health platform, by means of which victory over the economic conditions that breed pandemic disease is a tangible as well as universal victory for all.

Speakers include Helga Zepp-LaRouche, VIPS members William Binney and Ray McGovern and others,

Please post these invitations everywhere, and print and circulate this PDF invitation,:

https://d3n8a8pro7vhmx.cloudfront.net/larouchorganization/pages/752/attachments/original/1630966641/20210911_leaflet.pdf?1630966641

Afghanistan: Potentiale for en ny epoke: Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Resumé på engelsk her, afskrift på dansk nedenunder:

Resumé:

Aug. 17 (EIRNS)—The dramatic developments surrounding the

Taliban takeover of Kabul is not the end of the world, as the Western media hysterically claims, the head of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche emphasized in her weekly Schiller Institute webcast this morning. Rather, it is very good that 40 years of war in Afghanistan is ending, because that has opened the possibility of integrating Afghanistan into a regional economic perspective, through China's Belt and Road Initiative, in which reconstruction can begin. We must take this opportunity to bring stability and economic development to the Afghan people, she argued. Russia, China and the Central Asian nations are cooperating on this endeavor; it is time Europe and the United States join in. But! This does require a complete change in approach, she noted. The failure of this regime-change war, and the previous ones since WWII, stand exposed. The war was wrong from the beginning, as the continuing investigation by the 9/11 families into who was responsible for the September 11, 2001 attacks are uncovering, and as Lyndon LaRouche warned on the very day the attacks occurred. More needs to be done. And there was never a viable war plan.

Some Western political leaders are reacting thoughtfully. German CDU chancellor candidate Armin Laschet stated that this was the biggest failure of NATO, ever. Danish Foreign Minister Jeppe Kofod called for reflection and soul-searching. Helga Zepp-LaRouche pointed out the special responsibility that the U.S. has, in President John Quincy Adams' words, to not go abroad in search of monsters to destroy.

Now, as presented in the July 31, 2021 Schiller Institute video conference, "Afghanistan: A Turning Point in History after the Failed Regime-Change Era," there is a potential for a new era of real nation-building in Afghanistan, and the rest of the world, if the Western nations cooperate with the Chinese-led Belt and Road Initiative, along with Afghanistan's neighbors, and drop their geopolitical goals of preventing China and Russia from playing leading roles in the world. Many

Afghan development plans are already on the drawing boards, and there is great humanitarian need, starting with building a modern health system, other infrastructure and agricultural alternatives to opium production. There will be great pressure on the Taliban from the outside, with offers of economic development contingent upon how they act.

The last section of the interview was about the purpose and results of the August 14, 2021 video conference “On the 50th Anniversary of Lyndon LaRouche’s Stunning Forecast of August 15, 1971: So, are you finally willing to learn economics?” sponsored by the LaRouche Legacy Foundation (LLF).

Those watching were urged to watch and spread both that LLF video conference, and the Schiller Institute video conference on peace through development for Afghanistan. Don’t stand on the sidelines while history is being made.

Link: Schiller Institutets Afghanistan-konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Link: Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

**Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi?
Lørdag den 14. august eller bagefter**

Afskrift:

MICHELLE RASMUSSEN: Goddag, i dag er den 17. august, 2021. Jeg hedder Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Institutet i Danmark, og jeg vil lave et interview med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og international præsident for Schiller Institutet.

Søndag fulgte mennesker overalt i verden intensivt den

dramatiske udvikling fra time til time i Afghanistan, da Taleban overtog kontrollen over Kabul, og de vestlige diplomater og den afghanske præsident flygtede, og mange afghanere forsøger stadig at flygte.

Den 31. juli, for bare to uger siden, afholdt Schiller Instituttet en meget vigtig videokonference med titlen: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifte'-krige," hvor du erklærede, at afslutningen på det vestlige militære engagement i Afghanistan kunne være en gylden mulighed for at afslutte geopolitikkens æra og indlede et samarbejde mellem nationer for at etablere fred gennem økonomisk udvikling.

Der vil også være et opfølgende arrangement denne lørdag med mange af de samme eksperter. [Klik her.](#)

Hvad er din reaktion, Helga, på begivenhederne i Kabul, og hvad skal der gøres nu?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er jeg ikke enig med de vestlige mediers hysteri om, at dette er verdens ende. Det første der må gøres klart er, at det afslutter 40 års krig for det afghanske folk, og hvis folk har en fornemmelse af, hvad det vil sige at leve i en så langvarig krig, alle lidelserne for civilbefolkningen, alle de frygtelige ting folk måtte udholde, hvad angår droneangreb, og angst, jeg synes først og fremmest, det er meget godt, at krigen er slut.

Og jeg tror, at det tværtimod er en reel chance for at integrere Afghanistan i et regionalt økonomisk udviklingsperspektiv, som grundlæggende er defineret af Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Der er en meget klar aftale mellem Rusland og Kina om at samarbejde om håndteringen af denne situation. De centralasiatiske republikker er interesseret i at sikre, at der er stabilitet og økonomisk udvikling. Der er mulighed for at forlænge CPEC, Den kinesisk-pakistanske økonomiske Korridor, ind i Afghanistan, ind i Centralasien. Så

jeg synes, det er en reel mulighed.

Men det kræver en fuldstændig ændring i tilgangen. Jeg tror, at nogle mennesker har en fornemmelse af det. Tysklands CDU-kanslerkandidat, Armin Laschet, kom med en bemærkning, som jeg synes afspejler dette, at dette er NATO's største nederlag siden dets eksistens, og det er uden tvivl sandt, og at dette er en epokegørende forandring, og han brugte udtrykket "epokegørende forandring", hvilket jeg finder bemærkelsesværdigt, fordi jeg hele tiden efterlyste, hvor er de institutionelle mennesker i Europa og i USA, som erkender, at der må være en aksiomatisk rettelse af politikken, der førte til den ene fiasko efter den anden i det vestlige system.

Så jeg tror, at hvis de europæiske nationer og USA ville forstå, at dette er en enestående chance, hvis de samarbejder frem for at bekæmpe Rusland og Kina og deres indflydelse i regionen, og de går sammen om den økonomiske udvikling dér, vil millioner af flygtninge, som er i Pakistan og Iran, og mange af dem er stadig i Europa, så der er brug for et perspektiv for genopbygningen af Afghanistan på en seriøs måde, da det bestemt ikke blev gjort i de sidste 20 år. Og så kan dette blive et meget positivt vendepunkt, ikke kun for Afghanistan, men også for hele verden.

RASMUSSEN: (resten er ikke korrekturlæst) Kan du forklare yderligere, hvordan dette kunne være en mulighed for USA og Vesteuropa, fremfor for at betragte Kina og Rusland, som hovedfjenden? Faktisk har nogle sagt, at tilbagetrækningen fra Afghanistan snarere drejer sig om at fokusere opmærksomheden på at bygge op til provokation mod Kina og Rusland. Kan du forklare, hvordan dette kunne være en gylden mulighed for en koalition for fred gennem økonomisk udvikling? Og hvad kunne det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ betyde for Afghanistan og hele regionen?

ZEPP-LAROUCHE: Situationen er helt klart, at Vesten har et

ansvar for at hjælpe med at afbøde konsekvenserne af 20 års endeløse krige, hvoraf Afghanistan kun udgør én, og virkelig begynderat opbygge nationer. For dette var igennem 20 år aldrig var en del af ligningen i Afghanistan-situationen.

Nu er Bælte- og Vejinitiativet åbent for alle. Dette er blevet udtalt igen og igen af præsident Xi Jinping og andre kinesiske ledere. Rusland har også igen og igen gjort det klart, at de gerne vil have et fredeligt samarbejde; Præsident Putin har mange gange, selv for nylig, talt om idéen om et integreret eurasisk kontinent fra Lissabon til Vladivostok. Og jeg tror, at dette er et perspektiv, hvor det for eksempel er Kina – hvis man ser på den økonomiske motor for europæiske nationer. Dette er det eneste område, hvor man har økonomisk vækst, og hvis USA ville opgive deres geopolitiske idé om, at verden skal være et nul-sums-spil, hvor den ene side vinder og den anden side taber – men at dette kan blive et 'win-win' samarbejde; jeg tror, at tiden nu er inde til et dramatisk kursskifte. Men det kræver: Stop med geopolitik; begynd at tænke på, at samarbejde til fordel for den anden ville være til gavn for én selv.

RASMUSSEN: Nogle siger, at den første idé om at gå ind i Afghanistan var korrekt, for at tage hånd om terrorisme, at give husly til terrorister, men at så den anden del – opbygningen af demokrati – mislykkedes. Men tror du virkelig, at det var nødvendigt at gå ind i Afghanistan? Og hvad med alle de regime-skiftekrige, der har været i gang siden afslutningen af Anden Verdenskrig?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har sagt mange gange, og vi publicerede mange artikler i en hvidbog, allerede for 11 år siden, hvor jeg gjorde opmærksom på, at denne krig var dårligt defineret fra begyndelsen. For hvis du husker, var påskuddet for det 9/11, at bin Laden – at Taleban angiveligt gav husly til bin Laden i Afghanistan; derefter påberåbte man sig NATO's artikel V, og sådan startede hele NATO-engagementet. Men det er stadig genstand for en igangværende retssag i USA, at

omstændighederne den 11. september er meget forskellige fra den officielle historie. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, lavede et webcast den 3. januar 2001, hvor han forudsagde, at Bush-administrationen ville blive konfronteret med en finanskrise, de ikke kunne klare, og at der derfor var fare for en "Rigsdagsbrand" som påskud for at ændre politikker. Og det er præcis, hvad der er sket den 9/11. Så dette er en helt anden historie, som stadig mangler at blive opklaret, og virkelig komme til bunds i, hvad det præcist involverede i form af korrupte elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat. Så krigen var dårligt defineret, og hvis man helt fra begyndelsen definerer en krig på den forkerte måde, kan den ikke føre til et positivt resultat.

'Afghanistan Papirerne', der blev offentliggjort af Washington Post i 2019, er allerede en knusende beretning om, at dette ikke gik godt, at alle succeshistorierne var fuldstændig svigagtige; ledende militærfolk blev citeret for at sige, at de ikke anede hvad de lavede der, ikke vidste, hvem fjenden var, men ikke desto mindre fortsatte krigen i to år mere.

Så den krig blev startet og ført på et fuldstændig forkert grundlag. Jeg tror, at det, vi ser nu, er erkendelsen af, at alle disse udenlandske, interventionistiske krige under påskud af enten "retten til at beskytte", humanitære interventioner, regimeændringer, farverevolution – at denne politik er fuldstændig mislykket. Det førte til den værste katastrofe i NATOs i historie – jeg er enig med hr. Laschet på det punkt – og det skal stoppes. Også fordi det står klart, at "vestlige værdier" har spillet fallit med Afghanistan. Tanken om, at man kan gå ind i et andet land og med militære midler pålægge værdier, der ikke er helt så sandfærdige i første omgang – hvis man ser på menneskerettighedsspørgsmål i EU eller demokratispørgsmål, så er disse ting stort set betegnelser, der påsættes en politik, der har helt andet formål.

Så jeg synes, pointen må være at indse alt dette fuldt ud. Og jeg tror, at flere politikere, ligesom hr. Laschet, har bedt

om en reel, dybdegående selvregnsagelse og refleksion over, hvad der gik galt, og jeg mener, at dette vil være meget sundt.

RASMUSSEN: Faktisk sagde den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, da han mandag holdt et pressemøde midt i alle de dramatiske udviklinger, at dette kræver refleksion og selvregnsagelse af hele den internationale koalition, af NATO, af alle af os, der har stået bag indsatsen i Afghanistan de sidste to årtier. At det vi ser er helt anderledes end analyserne; den afghanske hær og regeringen var måske mere en ørkenpejling end en realitet

Og samtidigt er især USA's rolle, og ændringen i USA's paradigme så vigtigt, hvor du i går, da du talte til dine medarbejdere, tog udtalelsen fra USA's president John Quincy Adams frem, hvor han sagde at "Når som helst standarden for frihed og uafhængighed udfolder sig, så vil Amerikas hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner gøre sig gældende. Men Amerika drager ikke til udlandet for at søge efter at ødelægge monstre ". Kan du sige mere om dette? Og også specifikt om den ændring, der nu skal til at ske i USA?

ZEPP-LAROCHE: Det John Quincy Adams citat du nævnte, lægger virkelig pointen frem. For med det angloamerikanske "special relationship" har USA forsøgt at adoptere det britiske imperiums model, skabe en unipolar verden og eliminere ethvert regime, der ikke følger trop med regimeskifte, farverevolution eller anden form for intervention med NGO'er. Dette er blevet tydeligt for hele verden. Og USA har heldigvis tradition for at være en republik. John Quincy Adams sagde ikke alene, at det ikke er meningen at jagte fremmede monstre, men derudover at skabe en alliance af perfekt suveræne republikker, der er forenet i at tjene alles fælles bedste. Og det tror jeg, der opfordres til. Så hvis USA virkelig ville indse, at det er i deres egen interesse – først og fremmest tjener det ikke deres egen interesse med disse udenlandske interventions-krige. De har mistet utrolig meget image og

omdømme. Det gælder Vesten generelt, denne fiasko i Afghanistan har skadet Vestens omdømme generelt, men USA i særdeleshed. Så der er ingen vej frem på denne måde.

Hvis imidlertid ledende institutioner og personligheder i USA og europæiske nationer ville sige: "OK, vi begik en fejl, og nu vil vi ændre vores syn. Vi samarbejder med Rusland og Kina om opbygningen af et nyt paradigme, hvor suverænitet respekteres, og den andens interesse er en del af ligningen". Så kunne vi befinde os i begyndelsen af en smuk ny æra. Og jeg tror, at det er den slags diskussion, der er nødvendig lige nu.

RASMUSSEN: Hvad med Afghanistan selv? Der er mange mennesker, der er bange for, hvad Talebans kontrol vil indebære. Er der en nu med Silkevejs-perspektivet en mulighed for at undgå de excesser, der fandt sted løbet af den forrige Taliban æra – at undgå en borgerkrig, og at undgå terrorister og destabilisering af hele området, og endvidere, hvad skal der gøres ved med opiumhandlen? Er dette en mulighed for at undgå fortidens potentielle katastrofer, og hvilken type udviklingsprogram foreslår du for Afghanistan?

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest tror jeg, at de store naboer, Rusland og Kina, er ekstremt bekymrede for hvorvidt Taliban vil opfylde deres løfte om ikke at fremme terrorisme og ikke gøre noget, der vil være i modstrid med Ruslands eller Kinas interesse. Taliban, som har overtaget kontrollen nu, har allerede udstedt amnesti for alle mennesker i den tidligere regering, de har garanteret, at der ikke vil ske nogen overlast på folk fra udenlandske ambassader, så det vil nu alt sammen være i fokus i verden. Og hvis Taliban opfylder disse løfter – og jeg er ret sikker på, at enhver form for økonomisk fordel ved Silkevejen er afhængig af, at de holder fast ved dette – så kunne man virkelig starte et økonomisk udviklingsprogram, hvorved – jeg mener, Afghanistan er et af de fattigste nationer i verden. Igennem 20 års engagement har USA og NATO, herunder den tyske Bundeswehr, ikke gjort noget

for at opbygge nationen. OK, måske blev der bygget et par skoler og et par hospitaler, men for det meste er dødeligheden for børn under fem år stadig forfærdelig, fattigdommen er frygtelig; så hvis der nu er et perspektiv om at bygge infrastruktur, integrere korridorlinjerne i Afghanistan med Pakistans og Centralasiens, at nå ind i Kina, nå ind i Rusland, så kan den økonomiske udvikling starte.

Naturligvis må man starte med et sundhedssystem fordi vi stadig befinder os i en pandemi: Afghanistan har akut brug for moderne hospitaler, moderne uddannede læger, fordi denne pandemi er overhovedet ikke overvundet; så kunne man have et reelt, seriøst landbrugsprogram, der erstatter den resterende opiumproduktion, ved at give et incitament til de afghanske landmænd, hvorved de ville få det meget bedre, hvis de vil producere mad til landet og regionen. Jeg mener, vi har offentliggjort dette; vi afholdt netop denne konference, du refererede til, og derfor er alle disse programmer der. Men jeg tror, at det centrale er, at der er et internationalt samarbejde for ikke at gå glip af denne mulighed for at sætte den økonomiske udvikling i Afghanistan på dagsordenen på en seriøs måde.

RASMUSSEN: Som du siger, er nogle af disse planer allerede på tegnebrættet og venter bare på at blive gennemført, herunder i vores opdaterede rapport om Den nye Silkevej, hvor vi kommer med forslag – der er også et russisk forslag, som vi genoptrykte. Så, som Lyndon LaRouche sagde på tidspunktet for Oslo-aftalerne mellem palæstinenserne og israelerne, vil nøglen til at vinde freden være at få "skovlene i jorden" og starte byggeprocessen. Og at dette ville være den eneste måde at skabe en grund til, at de tidlige fjender arbejder sammen. Du har fremmet denne form for idé, fra Nicholas af Cusanus' "Modsætningernes Sammenfald", og det som du efterlyste under konferencen, som vi afholdt, med henblik på at sætte det økonomiske udviklingsprogram i centrum for spørgsmålet om det politiske forlig.

Nu er udviklingen forløbet hurtigere end... vi ved ikke, hvad der kommer til at ske med hensyn til hvilken type magtdeling. Men disse programmer er der; vi skal have skovlene i jorden. Har du noget mere at sige om det eller noget andet om Afghanistan, før vi går videre til det næste emne?

ZEPP-LAROUCHE: Nej, du sagde det. Jeg tror, at den eneste ting man kan sige er, at der er en ung generation af mennesker, der har deres egne drømme, som har haft oplevelsen af at rejse til udlandet, at være i kontakt med nationer rundt om i deres del af verden, og jeg tror, at der vil være en anden situation. Det vil ikke være som for 20 år siden. Mange ting er forandret – Kina er anderledes. Kina har nu lanceret Bælte og Vejinitiativet, hvilket er den dominerende dynamik i hele Asien. Det betyder, at perspektivet om at overvinde fattigdom, at have et anständigt liv, som uddannede mennesker, som læger, som videnskabsfolk, som astrofysikere, som alt hvad man ønsker, det er meget mere fremme i tankerne hos den unge generation, og jeg tror, at også Taleban vil opleve fordelen ved forandringerne i infrastrukturen. Fordi mennesker ikke er skabt til at konkurrere med dyr om fysisk arbejde; mennesker er der, fordi vi har et kreativt sind, vi kan udvikle videnskabelige og teknologiske fremskridt, som gør livet bedre, hvilket gør levetiden længere. Og jeg tror, at disse er civiliserede forandringer, der foregår i hele Asien.

Asien har – i modsætning til USA eller Europa – den opfattelse, at det kommende århundrede er Asiens århundrede, og man har en enorm økonomisk udvikling: folk tror på, at livet vil blive bedre – hvilket ikke er tilfældet i Europa eller USA. Men i Asien tror folk, at de næste generationer får et bedre liv end de nuværende. Og der er også overalt en forbindelse til gamle traditioner, til dels 5.000 år gamle historier.

Også Afghanistan har en historie på mange tusinde år; det var

en stor civilisation omkring tidspunktet for den græske klassiske periode, og der er meget arkæologisk arbejde, som stadig skal udføres. Så forbindelsen mellem fremtiden og den store tradition – dette område var kendt for at være 'de tusind byers land' – der er meget, som nu virker gavnligt. Og jeg er faktisk optimistisk om at såfremt verdenssamfundet reagerer positivt på dette øjeblik, kan det være begyndelsen på en ny æra for regionen og for menneskeheden.

...

RASMUSSEN: Et af de punkter, der blev rejst under videokonferencen om Lyndon LaRouches økonomiske principper [link her], passer meget godt ind i det, vi diskuterede om Afghanistan. Jeg tror, at det var Paul Gallagher, der påpegede, at det originale Bretton Woods-system, der blev udformet af Franklin Roosevelt, skulle være baseret på afslutningen af ☐det kolonialistiske system; at det, for både at bringe politisk frihed til de tidlige koloniale nationer og økonomisk udvikling, ville afhænge af højteknologisk eksport, maskiner, traktorer, alle slags ting, fra USA, fra industrielandene, som en måde at opbygge de fattigere lande på og også som en motor for økonomisk vækst i industrielandene. Og den idé blev aldrig ført ud i livet på grund af Trumans smålige sind, som sidenhen blev manipuleret af Churchill; men hvordan ser du dette i lyset af, ikke alene Afghanistan, men perspektivet om, at vi igen mobiliserer kapaciteterne, de industrielle og også videnskabelige og teknologiske kapaciteter på steder, hvor man kan sige tidlige industrialiserede nationer, hvor der nu også er store problemer på grund af pandemien? Og som vi har talt om, skabelsen af mange job med det formål endelig at bringe økonomisk udvikling til de fattigere lande.

ZEPP-LAROUCHE: Tja, der er stor opmærksomhed på systemernes såkaldte konkurrence mellem Vesten og Kina, fordi hvad Kina tydeligvis har opnået siden 2013, siden Xi Jinping lagde Bælte- og Vejinitiativet på bordet – dette har kun stået på i

otte år – men i disse otte år har man set en utrolig udvikling af infrastruktur, det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie. Det påvirker 150 lande.

Det er helt klart en måde at overvinde fattigdom på: Kina har gjort det for sin egen befolkning. Det har givet udviklingslandene et eksempel på, at det kan lade sig gøre, og det står nu meget klart, at økonomisk udvikling og økonomiske korridorer er meget bedre end at gøre udviklingslandene til hangarskibe for den amerikanske militärmaskine. Det er meget mere attraktivt at deltage i økonomiske fremskridt og overvinde sine egne problemer end at have masser af moderne våbensystemer – ligesom tilfældet er i Afghanistan, hvor hæren er udstyret med ekstremt sofistikerede våben. Brugte den afghanske hær dem? Nej! De smed dem, fordi de ikke troede på det system, der ville være forbundet med brugen af dem. Så nu besidder Taliban mange af disse moderne våben.

Så jeg tror, at hvis folk er seriøse og virkelig lærer lektien, så er økonomisk udvikling vejen frem; fredelig udvikling. Vi har en pandemi, vi har nye, alvorlige sygdomme, ligesom et nyt udbrud af Marburg virus; vi har en ny svamp; disse medfører alle faren for et biologisk holocaust, som min mand advarede om i 1973. For at besejre det er der behov for at få alle lande til at arbejde sammen. Så hvis europæiske og asiatiske nationer samt USA alle ville sige, at prioritet nummer et er at overvinde fattigdom for at sikre, at intet barn længere dør af sult, fordi vi har teknologien til helt at undgå det – det er ikke nødvendigt – at have et moderne sundhedssystem i alle lande.

Jo, omfanget af frihed, de frihedsgrader, der ville ligge i et sådant samarbejde, herunder rumsamarbejde, at sætte landsbyer på Månen, byer på Mars; at tænke i et perspektiv af to, tre generationer fra nu af; interstellare rejser: Universet er så enormt, at jeg synes at den nuværende tilstand er et levn. Det er som en dinosaur, som man først vil kunne se på et museum om

nogle år; men hvis menneskeheden skal overleve, kan den geopolitiske tankegang ikke være en del af det. Så hvorfor ikke opgive det – bare afslutte det og starte en æra med samarbejde, så folk vil være stolte over at være en del af generationen, der har gjort dette fremskridt?

RASMUSSEN: Og hvis vi gør det rette, kunne vi have perspektivet; hvem ved, hvor mange vidunderlige opdagelser der kommer fra de børn, der vil blive opdraget i Afghanistan under bedre forhold, hvis vi gør det rette. Jeg opfordrer stærkt vores seere til at se videokonferencen om Afghanistan, som vi afholdt for to uger siden, og også den konference, som vi holder på lørdag. Og som du sagde, er vi nødt til at bruge chokket over de seneste dages udvikling til at gøre muligheden for at etablere et nyt internationalt paradigme for mennesker gennem økonomisk udvikling, og jeg opfordrer også vores seere til at se LaRouche-videokonferencen, og til at studere Lyndon LaRouches værker; for som José López Portillo, den tidlige præsident i Mexico sagde: "Nu er tiden inde til at lytte til Lyndon LaRouche kloge ord; og også at arbejde for oprensning af LaRouche og hans medarbejdere, mht. det falske grundlag for deres fængsling, så LaRouches forslag og hans tankemetode kan tages i brug netop nu, til at foretage dette nødvendige paradigmeskifte, hvis potentiale er blevet overdraget til os med denne dramatiske udvikling.

Og jeg har en særlig appell til de af jer, der endnu ikke har kontaktet os: kontakt os. Sid ikke på sidelinjen, når vi har chancen for at ændre historien.

Bemærkninger af Dennis Speed til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og inddæmmet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjelps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en

senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret, tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningsstjeneste i mange årtier. Og som han

sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det Klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++"Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt."+++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed. Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i

aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske,- kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for atære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Storbritannien forsvarer al-Qaeda på årsdagen for 11. september!

Trump havde ret i at ville forlade Syrien

Schiller Instituttet forbliver mobiliseret imod de åbenbart britisk ledede forsøg på at organisere et britisk-fransk-amerikansk missilangreb mod Syrien og de russiske styrker, der befinder sig der, hvad enten det sker ved at bruge et kemisk angreb under falsk flag eller selv uden påskud af kemiske

våben. Truslen om krig mellem de to førende atommagter er fortsat alvorlig. Schiller Instituttets repræsentanter og samarbejdspartnere har fået pressedækning i Sydvestasien i de seneste dage, idet de har afsløret det falske flag under falsk foregivende og den britiske hensigt om at starte krig. Ulf Sandmark fra Sverige og Odile Mojon fra Frankrig rejste til Homs, Aleppo og Palmyra i Syrien og holdt en pressekonference i Palmyra med syriske embedsmænd for at præsentere fredsalternativet – at bringe Bælt- og Vejinitiativet til Mellemøsten og Afrika for genopbygning og økonomisk udvikling. Kun få dage forinden afslørede senator fra Virginia, Richard Black, under et besøg i Syrien kraftigt det planlagte påskud med ‘kemiske våben’, for hvad der egentligt er et NATO-angreb på russiske og syriske styrker, der forsøger at fjerne al-Qaida fra Syrien.

Idlib-provinsen, som Storbritannien forsøger at kyse Syrien og Rusland til ikke at røre, styres i høj grad af en al-Qaida-styrke. Højtlydt jammer er kommet fra britiske FN-repræsentanter, ledet af ambassadør Karen Pearce i Sikkerhedsrådet: Ingen militær indsats mod terroristerne i Idlib; ingen genopbygning af Syrien, ingen “Marshall”- eller ”Bruxelles-plan”; amerikanske styrkers besættelse af det nordøstlige Syrien skal være på ubestemt tid. De amerikanske og franske FN-ambassadører efterlaprede Pearce.

Ironien forbundet med en truende verdenskrig for at beskytte al-Qaida på den. 11. september 2018 er forfærdelig. Og dette udspiller sig mens præsident Trump var i Pennsylvania og roste modet hos passagererne på Flight 93, og alle dem der reagerede på 11. september-angrebet (United Airlines Flight 93 var det fjerde fly, der blev kapret som en del af terrorangrebet den 11. september 2001 -red.) Og mens New Yorks NBC-TV Channel 4 News gav den bedste sendetid til Schiller Instituttets koncert-mindehøjtidelighed til ære for ofrene for angrebet d. 11. september.

Trump havde ret med hensyn til at tage de amerikanske tropper ud af Syrien; og det er stadigvæk det rigtige at have et samarbejde med den russiske præsident Putin for at løse dette problem.

De fortsatte angreb og kupforsøg mod præsidenten – med samme hovedrolleindehaver, Robert Mueller, der som FBI-direktør dækkede over de klare saudi-britiske forbindelser til angrebet den 11. september – skyldes netop præsidentens orientering for samarbejde med de andre stormagter Rusland og Kina.

Schiller Institutets præsident, Helga Zepp-LaRouche, taler i dag på en vigtig konference i New York City, sammen med Senator Black og diplomatiske repræsentanter, og fortsætter dermed denne mobilisering. Fru LaRouche vil kræve fire-magts-samarbejde – USA, Rusland, Kina, Indien – for nye monetære arrangementer formet efter Franklin D Roosevelt's Bretton Woods, og et nyt paradigme for udvikling baseret på Bælt- og Vej, "Verdens Landbro"-modellen.

Denne weekend markerer også 10-året for Lehman Brothers 'konkurs', der udløste et globalt økonomisk sammenbrud. Centralbankerne har "reddet" London og Wall Street med en meget større ubetalelig gældsboble end den der bristede dengang, i form af den såkaldte "Emerging Markets Currency Crisis" (valutakrisen i de såkaldte voksende markeder - red), der er en budbringer om et truende nyt transatlantisk nedbrud.

Dette skal stoppes, for i stedet at redde det nye paradigme for udvikling. Den eneste sikre måde at gøre det på er, hurtigt at bryde de store banker op ved at genindføre Glass/Steagall-loven i USA og Europa. Det vil føre til de andre "love", som Lyndon LaRouche har foreslået som værende nødvendige, herunder oprettelse af institutioner for nationale kreditter til infrastruktur i form af en "Ny Bretton Woods"-aftale.

Frem for alt skal det amerikanske præsidentskab forsvares mod det britisk anstiftede kup, og krigsfraktionen kastes ud, herunder ved midtvejsvalget om kun syv uger.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-

win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en Verdenslandbro. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstiledede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske.

Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

..

Pressemeldelse: Nedlæggelse af krans ved 'Tåremindesmærket' for at mindes Alexandrov Ensemblet og ofrene for terrorangrebet 11. september, 2001

Hoslagt er pressemeldelsen med annoncering af nedlæggelse af en krans ved »Tåremindesmærket« [se baggrund for mindesmærket her: <http://www.911monument.com/history.cfm>] i Bayonne, New

Jersey, kommende lørdag, den 7. Januar kl. 10. (For yderligere information, ring 646-509-5451)

Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble and the Victims of 9-11

On Saturday, January 7, 2017, at 10:00 a.m., the Schiller Institute NYC Chorus will be singing the *Star Spangled Banner* and the *Russian National Anthem* at a Wreath Laying Ceremony at the Tear Drop 9-11 Memorial at 51 Port Terminal Blvd in Bayonne. The chorus will be joined by the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives. Ms. Terry Strada, the Chairwoman of 9-11 Families United for Justice Against Terror and others will make brief remarks.

On Christmas Day (December 25th) a plane carrying the entire Alexandrov Ensemble (Red Army Chorus), which is a beautiful gem of Russian culture and good will, crashed into the Black Sea en route to Syria where they were going to give the gift of beauty to people in a nation ravaged by war for five long years. A beloved medical doctor, Dr. Liza Glinka, who is famous for her humanitarian work among the most desperate, was also onboard, with medical supplies for a hospital in Latakia. All 92 passengers and crew perished in the crash.

The Red Army Chorus and the NYPD

In 2011, the Quebec City International Festival of Military Bands took place on the 10th anniversary of September 11th, 2001. The Red Army Chorus had joined with the NYPD Ceremonial Unit to perform *God Bless America* but the Russian group turned it into a moving 9-11 memorial with baritone, Grigory Osipov beautifully singing the solo, and a young boy presenting the NYPD with a single white rose. Grigory Osipov was among those who perished on Christmas Day (watch performance here: <http://tinyurl.com/rachorus>).

January 7th is Christmas Day in the Eastern Orthodox Calendar, and therefore the day to remember those who would have brightened the holidays with their God-given talents, and who remembered our great loss of September 11, 2001. We remember all of them this day, and want their families and the people of Russia, who have suffered a great loss, to know that America remembers.

Call 646-509-5451 for more information.

**RADIO SCHILLER den 3. oktober
2016:**

**Deutsche Bank kollapser:
Glass-Steagall eller kaos?//
USA's Kongres tilsladesætter
Obamas veto**

Med formand Tom Gillesberg

**Kongressen leverer en
øredøvende lussing til Obama**

og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorism), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidlige hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidlige saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidlige britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablissement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflare Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regeringers side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinner sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran

sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

**RADIO SCHILLER den 27.
september 2016:
Vil USA's Kongres
tilsidesætte Obamas veto af
JASTA
(Loven om Retsforfølgelse af
Sponsorer af Terrorismen)?**

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Forpas ikke dette øjebliks
store chance
– underkend Obamas JASTA-veto**

Leder fra LaRouchePAC, 26. sept. 2016 – Vi er midt i en kamp for den afgørende JASTA-lov, mellem præsident Obama og de overlevende, familierne til ofrene og det første redningsmandskab, der trådte til efter angrebet 11. september. Kampen vil, med det amerikanske folks massive involvering, blive afgjort tirsdag og onsdag, før Senatets debat og

afstemning om at underkende Obamas veto af JASTA-loven finder sted.

Disse overlevende og familier har aldrig fået retfærdighed, hverken for domstolene eller på anden vis, mod dem, der var de faktiske sponsorer af 11/9-angrebene, som nu beviseligt inkluderer Saudi-Arabien i særdeleshed. I 15 år har de nu set, hvordan Bush og Obama har forfulgt krige i lande uden nogen tilknytning til 11. september-begivenheden, og har spredt terrorisme i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasien. Storbritannien og Saudi-Arabien har været partnere til Bush og Obama i disse krige, alt imens rekruttering af terrorister i London fortsatte uden for enhver kontrol og på globalt plan finansieredes af saudierne. Juridisk retfærdighed kræver, at 11. september-familierne og det første redningsmandskab har mulighed for at sagsøge disse sponsorer. Så denne kamp er om Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorism – JASTA. Kongressen vedtog den med et overvældende flertal, og Obama nedlagde veto imod den for, sagde han, at beskytte Saudi-Arabiens »suveræne immunitet».

I dag tilføjede London *Telegraph* sin lederartikel. »Barack Obama gjorde ret i at nedlægge veto mod 11/9-loven og beskytte USA's allierede, som Storbritannien«!

Ethvert medlem af Kongressen skal føle amerikanernes pres for at underkende dette veto, i dag og i morgen, hvor de begynder afstemningen for at underkende det. Dette er en enestående chance for at slå Obama og erklære hans krigspolitik skakmat, for fremtiden.

Men, hvis denne politik ikke overvindes – hvis det lykkes Obama at beskytte sine fæller i krig og i stedet vinde over Kongressens vedtagelse af loven for juridisk retfærdighed over dem – ja, så ligger vejen åben for, at han og Hillary Clinton kan fremprovokere en krigskonfrontation mod Rusland – **en atomkrig, vi ikke overlever.**

Obama viste ingen hensyn til »suveræn immunitet«, da denne blev frataget Argentina ved de amerikanske domstole således, at gribbefonde kunne udplyndre landet for milliarder. Der kom ingen støtte fra Obama til lovgivning, der havde til formål at beskytte afrikanske skyldnerlandes suveræne immunitet imod gribbefonde, der opkøbte disse landes statsgæld, og dernæst omgående forlangte hele gældsbetøbet indfriet.

Obama ønsker kun suveræn immunitet for Saudi-Arabien, når det forfølger en invasion, krigsforbrydelser og nær-folkemord i Yemen, støttet af Obamas våbensalg, og når det klart er blevet påvist, at Saudi-Arabien på højt niveau var involveret i angrebene 11. september.

Dette veto var forræderi. Hvis det står ved magt, og han beskytter sine krigsfæller mod Kongressen og det amerikanske folk, har Obama fripas til en optrapning frem til den totale konfrontation med Rusland.

Se blot på CBS-TV's »60 Minutes«, der valgte søndag aften til at sende et **indslag, der hævder, at atomkrig er »nærmere end du tror«, og at det er Ruslands politik!**

Se blot på det interview, som det tyske magasin *Focus* lavede med en højtplaceret person i al-Nusra (al-Qaeda) i Syrien, hvor han dristigt erklærer, »Amerika står på vores side«.

Men kampen for at underkende vetoet af JASTA-loven udgør et øjeblik, hvor vi har en enorm chance for at gøre en ende på denne evindelige krig og terrorisme. Ingen amerikaner, der har mulighed for at komme igennem til sin repræsentant i Kongressen, bør forpasse denne chance – og den retfærdighed – som dette øjeblik byder.

Ring omgående til dit kongresmedlem! Kræv en underkendelse af Obamas veto: 202-224-3121.

Spørgsmål? Kontakt os venligst! (USA: 800-929-7566)

Foto: Borgere og medlemmer af akutberedskabet kommer sammen til støtte for 'tunnelen til tårnet 5 km-løbet', til ære for Stephen Siller, en New York-brandmand, der løb fra Brooklyn til WTC-tårnene den 11. september for at slutte sig til sine kolleger i brandkorpsen. Han omkom under redningsarbejdet. [flickr/ncngpao – September 14, 2013]

POLITISK ORIENTERING den 22. sept. 2016:

**Kerrys våbenhvile i Syrien
skudt i sănk af Det hvide
Hus.**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Video: Schiller Institutets

opførelse af Mozarts Rekviem i NYC for at mindes ofrene for angrebene den 11. sept. 2001

I anledning af 15-årsdagen for angrebene den 11. september, deltog Schiller Instituttets kor i NYC i en række opførelser af Mozarts Rekviem, som et levende mindesmærke dedikeret til ofrene for den 11. september 2001 og dens eftervirkninger. Denne sidste opførelse i serien fandt sted den 12. september 2016 i den presbyterianiske kirke i Morristown, NJ. Schiller Instituttets kor blev dirigeret af John Sigerson, med solister Indira Mahajan (sopran), Mary Phillips (mezzosopran), Everett Suttle (tenor), og Philip Cutlip (baryton). Koncerten omfatter også fire korarrangementer af afroamerikanske spirituals, med Diane Sare som dirigent. Musikken blev opført på den samme kammertone, som Verdi krævede, hvor A = 432 Hz (lavere end nutidens for høje kammertone).

Kina engagerer FN- institutioner i Bæltet-og-Vejn, alt imens Obama forsøger

at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemøsten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind

på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt», sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden uerning, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonvojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familiernes til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og

Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, massemorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

Med 11. september-overlevendes krav om retfærdighed, er Obama på anklagebænken

Leder fra LaRouchePAC, 19. september, 2016 – I de femten år, der er gået, siden tusinder af amerikanere mistede livet – eller frivilligt gav deres liv for andre – i terrorangrebet d. 11. september, er deres opofrelse blevet forrådt, igen og igen, med præsidenterne Bush og Obama, der lancerede den ene

aggressionskrig efter den anden mod nationer, der var uskyldige i 11. september, alt imens de skjulte og forsvarede sponsorerne af islamisk terrorisme.

Denne Bush' og Obamas så frygtelige parodi på en »krig mod terror« har bogstavelig talt kostet millioner af uskyldige mennesker livet.

Sidste uges afsløringer i det britiske Underhus om blot én af disse katastrofale krige – den mod Libyen – har tvunget den tidligere britiske premierminister David Cameron til at træde tilbage, og vil sandsynligvis ende den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozys karriere. Kun Obama står ustraffet tilbage, og han var ellers den, der insisterede på at ødelægge Libyens regering fuldstændigt – hvilket udløste kaos og terrorisme.

Hvis denne »krig mod terror«-parodi fortsætter, vil alle disse ofre, samt de heroiske første-respondenter på 11. september 2001, være døde forgæves.

Hvis det ikke bliver afsluttet nu, kan det betyde verdenskrig.

Det kan afsluttes nu. Tirsdag vil familierne til ofrene for 11. september demonstrere foran Det Hvide Hus og kræve, at Obama underskriver JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorism), som enstemmigt blev vedtaget af både Senatet og Repræsentanternes Hus. Det saudiske monarki er afsløret som sponsor af islamisk ekstremisme og terrorisme i hele verden og kan efter denne lov sagsøges af sine ofre.

Obama erklærede sin hensigt om at nedlægge veto mod denne sidste chance for retfærdighed; men han er isoleret. Hvis Kongressen og borgerne handler i denne uge, kan han blive tvunget til at underskrive JASTA eller også se sit veto omgående blive gjort ugyldigt. Så kan der komme reelle ændringer i politikken.

Vi kan afslutte mareridtet med evindelige krige for »regimeskifte« og konfrontationer med Rusland og Kina, som Obama har overtaget fra Cheney-Bush.

Der findes nu et helt nyt paradigme i udlandet, siden G20-topmødet med Kina som vært. Dette topmøde besluttede sig for Kinas succesrige fremgangsmåde. Det betød, at man ville tackle problemerne med manglende økonomisk vækst og manglende vækst i produktivitet, ikke gennem endeløs pengetrykning og negative rentesatser, men gennem videnskab og økonomiske partnerskaber mellem nationerne om nye infrastrukturprojekter, der strækker sig over flere kontinenter. Og det betød, at man ville stoppe den dødbringende statsstøtte til terrorgrupper, som nogle lande bruger imod andre.

For at tilslutte sig dette paradigme, må den amerikanske Kongres omgående genindføre Glass/Steagall-loven og lukke Wall Streets spekulations-»kasinoer« ned. Og Kongressen må udstede statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet.

Det hele begynder med at lade retfærdigheden ske fyldest for Obamas vedkommende, Obama, der er på anklagebænken for at beskytte sponsorerne af terrorisme, og for at udkæmpe terrorfremkaldende krige for dem.

Det er ikke for sent for den amerikanske Kongres, under pres fra det amerikanske folk, at handle med lige så megen rygrad som det britiske Underhus, da det bragte David Cameron til fald i sidste uge. Så verden vil holde øje med demonstrationen for retfærdighed i Washington.

Foto: Set her i 2015 med Kongen af Saudi-Arabien, arbejder Obama og hans hustru nu for dem på fuld tid alt imens han siger til amerikanere, at de ikke fortjener sandheden, eller retfærdighed.

Forræderen Obama forsinket JASTA-lov: Afsættelse ved rigsret er nær !

Leder fra LaRouchePAC, 18. sept. 2016 – Af Jeff Steinberg:
Efter at Repræsentanternes Hus fulgte Senatet med den enstemmige vedtagelse af JASTA (Lov om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), har præsident Obama meddelt, at han vil nedlægge veto mod lovforslaget – hvorved han går ind i en frontal konfrontation mellem præsidenten på den ene side og den amerikanske Kongres, familierne til ofrene for 11. september-angrebet og det amerikanske folk på den anden. JASTA ville gøre det muligt for de overlevende og familierne til de 2997 dræbte personer i angrebene på Pentagon og World Trade Center endelig at bringe sagen for retten og konfrontere det saudiske monarki for dets rolle i at støtte terroristerne.

Præsident Obama har foreløbig annonceret sine planer om at nedlægge veto mod JASTA-loven, der landede på hans skrivebord mandag, den 12. september, dagen efter 15-års dagen for det værste terrorangreb på amerikansk jord i landets historie. Han har ti arbejdsdage – frem til 23. sept. – til enten at underskrive lovforslaget eller også give Kongressen besked om sit veto. Førende senatorer og kongresmedlemmer fra begge partier har allerede gjort det klart, at de har samlet tilstrækkeligt med stemmer til at opnå et flertal på 2/3 i begge Huse, og således gøre Obamas veto ugyldigt. Det Hvide Hus er i færd med at gå sammen med saudierne og andre stater i Golf-samarbejdsrådet for at vride armen om på medlemmer af Senatet og Huset, for at de skal ændre deres stemmeafgivelse og acceptere præsidentens veto.

Terry Strada, en ledende talskvinde for familierne til ofrene

for 11. sept. (hendes ægteemand Tom Strada blev dræbt i World Trade Center den 11. september) har annonceret, at der vil blive en protestaktion uden for det Hvide Hus tirsdag, den 20. sept., med krav om, at Obama enten med sin underskrift sætter loven i kraft, eller også afstår fra sit veto og gør det muligt for Kongressen at gøre sin patriotiske pligt og gøre hans skamfulde handling ugyldig.

Lyndon LaRouche kommenterede den 15. sept., at han forventer, at Obama vil nedlægge veto mod JASTA, »fordi han er en agent for det britiske system«. Han tager mod ordrer fra det britiske monarki, og London, såvel som også deres saudiske undersåtter, har for meget at tage i en ærlig retssag ved en amerikansk domstol. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus har i *Daily Telegraph* for nylig skrevet, at, under JASTA, kan det britiske monarki, såvel som saudierne, anklages pga. af Londons mangeårige støtte til de selv samme terrorister, der stod bag 11. september.

Beviset på, at anglo-saudierne stod bag, er overvældende. De 28 sider fra den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, der som medformand havde senator Bob Graham, afslørede klart, at Prins Bandar bin-Sultan havde en central rolle i angrebene 11. september. Bandar, der var Saudi-Arabiens ambassadør til USA på tidspunktet for angrebet, og som stod præsident George W. Bush så nær, at han fik kælenavnet »Bandar Bush«, finansierede mindst to af flykaptenerne via saudiske efterretningsofficerer i San Diego-området, og han har bånd til al-Qaeda-topfolk, som det afsløres i de 28 sider.

Bandar er selv en britisk agent. I 1985 fabrikerede han og Margaret Thatcher al-Yamama olie-for-våben-aftalen, gennem hvilken briterne og saudierne samlede en hemmelig, udenlandsk fond, hvis midler oversteg \$100 mia., til finansiering af global terrorisme, regimeskift og politiske mord.

I en tale ved en betydningsfuld konference om angrebene 11.

september på Cooper Union universitetsområde i Manhattan den 10. sept., påpegede *EIR*-seniorredaktør Jeffrey Steinberg, at Bandar ikke var en wahhabi-fundamentalist. »Han havde større tiltrækning mod skotsk whisky og cubanske cigarer end mod islam«, sagde Steinberg til et publikum på 300 11. septemberaktivister. »Bandar agerede som en agent for det saudiske monarki med at skaffe den afgørende støtte til flykprerne, og han gjorde det på vegne af Bush-Cheney-regeringen«, erklærede Steinberg. Han mindede tilhørerne om, at Lyndon LaRouches nationale talskvinde, Debra Freeman, i januar 2001 havde aflagt vidnesbyrd imod nomineringen af John Ashcroft som justitsminister på baggrund af, at den tiltrædende Bush-Cheney-regering var forpligtet over for en gennemtværligelse af et politistatsdiktatur i USA og ville søge den første lejlighed til at iscenesætte en 'Rigsdagsbrand-hændelse' for at nå dette mål. »Det var en forudsigelse, der desværre blev til sandhed ni måneder senere«, sagde Steinberg. »Bush og Cheney undertrykte kapitlet på de 28 sider, der viste, at det saudiske monarki stod bag 11. september-kaprerne, for at sikre sig, at intet kom i vejen for deres planer om at invadere Irak og vælte Saddam Hussein.«

Udover at vedtage JASTA gennem et flertal, der ikke kan røres af et veto, er der andre presserende handlinger, der må udføres for endelig at komme til den fulde sandhed om 11. september. Der er bogstavelig talt millioner af sider af regeringsdokumenter fra undersøgelsen af 11. september, der forsat er hemmeligstemplet i dag. En dommer i Florida er i færd med at gennemgå 80.000 sider af lange hemmeligholdte FBI-akter om en anden, højtplaceret saudisk forretningsmand, der var vært for tre af 11/9-flykprerne, inklusive den angivelige leder Mohammed Atta. Endnu i dag er ingen dokumenter blevet frigivet om de 11/9-cellene, der opererede i Paterson, NJ, eller Herndon, VA, i det år, der gik forud for angrebene 11. september. Senator Bob Graham, kongresmedlem Walter Jones og andre ledere af kampen for sandheden om 11. sept., har krævet, at regeringen frigiver alle disse hemmelige

dokumenter. Som Graham sagde til et publikum på National Press Club i Washington, så »sprang proppen af flasken« med frigivelsen af de 28 sider, »og nu må vi få hele indholdet at se«.

Det amerikanske folk ønsker, at sandheden kommer frem. I løbet af weekenden den 9. – 12. september mødte henved 4000 mennesker frem for at deltage i mindekoncerter i New York City og Morristown, NJ, hvor Schiller Instituttets New York City Borgerkor opførte Mozarts *Rekviem*, for at mindes ogære dem, der mistede livet den 11. september, samt de mange tusinde mennesker, der som de første responderede, og som siden er døde eller er blevet alvorligt syge som følge af deres heroiske respons til tragedien den 11. september. For disse helte, og for alle mennesker, har sandheden om disse forfærdelige begivenheder ingen forældelsesfrist.

Det amerikanske folks fulde vrede må nu rettes mod præsident Obama for, på trods af, hvor hans virkelige loyalitet ligger, at tvinge ham til at gøre det rigtige og underskrive JASTA, så den træder i kraft. Hvis Obama er så fuld af forræderisk had mod USA, at han udsteder veto, må Kongressen som én stemme rejse sig og vedtage denne lov med et overvældende flertal – og dernæst indlede den korrekte procedure, i overensstemmelse med Forfatningen, mod Obama.

Hvis Barack Obama virkelig gennemfører sit veto mod JASTA, så bør dette føre til en omgående afsættelse gennem en rigsretssag. Enhver præsident, der sætter det britiske og saudiske monarkis interesser over det amerikanske folks interesser, er, *prima facie* (ved første blik) skyldig i 'høje forbrydelser og misgerninger', og må omgående fernes fra embedet. I modsat fald mister selve Forfatningen enhver mening.

Foto: Præsident Barack Obama og førstedame Michelle Obama, sammen med tidligere præsident George W. Bush og tidligere førstedame Laura Bush, holder et øjebliks stilhed ved det

Nationale 11. september-mindesmærke i New York, N.Y., den 11. september, 2011. [flickr/whitehouse]

RADIO SCHILLER 19. september 2016: Vestens koalition bomber Syriens hær; en fejl?

Med formand Tom Gillesberg:

Opgør med Obama over JASTA- loven og Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 16. sept. 2016

Med indgangen til denne weekend har vi set en dramatisk række udviklinger, inklusive det faktum, at netop på tærsklen til 15-års dagen for 11. september, vedtog Repræsentanternes Hus JASTA-loven, Loven om retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme. Dette sker kort tid efter, at Senatet ligeledes vedtog loven for et par måneder siden. Men det blev fra Obamas

Hvide Hus gjort meget klart, at han agtede at nedlægge veto imod loven. I sammenhæng med denne dramatiske optrapning af kampen, deltog Schiller Instituttet i en række meget, meget historiske koncerter, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur i New York City-området og New Jersey: Fire koncertopførelser efter hinanden af Mozarts *Rekviem* – koncerter med stor deltagelse af publikum, inklusive en koncert, der fandt sted i sammenhæng med en messe, som biskop [Nicholas] DiMarzio fra Brooklyn-bispesædet holdt i fælleskatedralen St. Joseph i søndags, den 11. september.

Engelsk udskrift.

Showdown with Obama over JASTA & Glass-Steagall

IS CONGRESS MORE COWARDLY AND GUTLESS THAN
THE BRITISH HOUSE OF COMMONS?

LaRouche PAC International Webcast
September 16, 2016

MATTHEW OGDEN: Hello! Today is September 16th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly broadcast here on Friday evening with the LaRouche PAC webcast. I'm joined in the studio today by Jeff Steinberg, from {Executive Intelligence Review}; and via video, by Diane Sare, member of the LaRouche PAC Policy Committee, and coordinator of activities up in New York City.

We're meeting here in the immediate aftermath – really in the midst – of the further developments that came out of this

past weekend. Going into this weekend we had a dramatic series of developments, including the fact that right on the eve of the 15th Anniversary of 9/11, the House of Representatives unanimously passed the JASTA Bill, the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. This is on the heels of the Senate doing the same thing a few months ago. But it was made very clear from the Obama White House that he was going to veto this Bill. In the context of that dramatic escalation on this battle, the Schiller Institute participated in a series of very, very historic concerts sponsored by the Foundation for the Revival for Classical Culture in the New York City area and in New Jersey: four concerts in a row of the Mozart *Requiem* – very, very well-attended concerts, including one that happened in the context of a mass celebrated by Bishop [Nicholas] DiMarzio of the Brooklyn Diocese at the Co-Cathedral of St. Joseph on Sunday, September 11th.

We're going to begin our broadcast tonight with a very short set of remarks that were delivered Terry Strada, the widow of Tom Strada, and leader of the 9/11 Families Against State Sponsors of Terrorism, who attended the concert in Morristown, New Jersey on Monday, September 12th, at which she endorsed the concert and was invited to the stage to express her views about the crime of 9/11. You'll see what Terry Strada had to say, which was delivered before the music began, during that Monday concert. I'd like to just begin with a quick excerpt of Terry Strada's remarks.

LYN YEN (pre-recorded): At this point I would like to introduce somebody very special to all of you. Many of you probably know of her. Her name is Terry Strada. She is the national chairwoman of the 9/11 Families United for Justice Against Terrorism. She and her organization were instrumental in

the release of the 28 pages of the congressional report on 9/11.

Without further ado, I'm going to turn the mic over to her.
[applause]

TERRY STRADA (pre-recorded): Thank you! Thank you very much!

My name is Terry Strada, and I lost my husband on September 11th,

2001. Tom was 41 years old when he went to work that day, and never came home again. We have three children. At the time, they

were 7 years old, 4 years old, and our youngest was only 4 days old.

On September 12th, 2001 I woke up – well, I probably didn't

sleep that night – so when the sun came up, the questions were,

"Who did this? Why would they do this?", and "How could they possibly do this? How could they attack our country like this, and how could they kill so many innocent people in one day?"

Because I wanted to know the answers, I started to ask the questions more and more. And so did more and more 9/11 families.

United to Bankrupt Terrorism was our first title, and now we're

United Together for Justice Against Terrorism. Of course it was

the 28 pages that we focused on in the beginning that needed

to
be released. And when they were released, there were two key things that we learned. One is that Saudi Arabia has never been fully investigated for the role that they played in 9/11; and two, that it is indisputable that the Saudis played a very important role in 9/11.

The second piece of legislation that I've been working on for over four years now is called the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. This bill is intended to fix a minor problem in our current Foreign Sovereignty Immunity Act of 1976. So, it's a 40-year-old law that has stood for 40 years, until we looked further into the Saudi's role in 9/11, found the evidence, and tried to hold them accountable.

What happened next was that the courts decided to misinterpret the law and dismiss them on sovereign immunity. Make no mistake. No country, no entity, no individual is entitled to immunity – sovereign immunity, any type of immunity – in the case of a terrorist act. This bill is intended to hold {any nation} accountable for a terrorist attack on U.S. soil that kills United States citizens.

We've chosen this path because it's a peaceful way to fight terrorism. We don't want to see more bloodshed; we don't ever want to see more people die over 9/11. And we also want to protect our borders; we want to protect our country; we want to protect {you}; I want to protect my children. And the way that we do this, is by holding the nations accountable that fund known terrorist organizations, like al-Qaeda, ISIS, Boko Haram.

People say, "You can't fight the lone wolf." I say,

"Yes, we can!" If we cut off the funding, and we destroy their capabilities to recruit and incite, and bring on more terror and to brainwash people, we can eliminate ISIS. And that is our long-term goal. The short-term goal, right now, is to get Saudi Arabia off of this crazy [situation] that they're not held accountable.

In May, the Senate passed unanimously this Bill, and on Friday, September 9th, it went to the U.S. House of Representatives. I was in the gallery and was honored and proud to see each and every one of our 435 Members in the House vote "Yes" for JASTA. [applause] Thank you, thank you. I don't really know how many times this has ever happened on our history, that we have both Chambers of Congress voting "Yes" unanimously. What this means for the President: as of 4:00 today, he was still threatening to veto the Bill. The Bill will be sent over to his office for signature later on tonight, at the latest tomorrow. We're doing everything we can to convince him to not do this.

You probably hear things in the news – and I'll kind of wrap this up, because I want to hear the music as badly as you do – but you may hear in the news, things about the Bill. They're simply not true, if they're coming from the Administration. Unfortunately, they are the mouthpiece for the Saudis at this point. We just need to point out to them how important this is, to hold them accountable – any nation, going forward – would be

held accountable, and how important it is for our country to have that type of security net.

If the President does decide to veto this Bill, it will be our last hurdle; it may be our biggest. But we plan to overcome it, and override the veto. Hopefully the Senate and the House will fall into line and do that for us.

If there's anything that you'd like to do to help, going forward, it's passtjasta.org. That's our website. It's updated as often as I can get to a computer and update it. There are usually just simple instructions of how you can reach out to the White House, your Representative, or a co-sponsor of the bill. This is very important legislation. I thank you very much for taking the time to listen to me, and now I'm so honored to have these wonderful musicians. I have heard them practice. You are in for a treat. This is going to be a very wonderful time now for us to just transcend ourselves from the evil, to a higher place – to a place where Good is. I believe Good will win, and I thank you for coming. [applause]

OGDEN: So, as you can see, we're right in the midst of a {very} active battle on the JASTA front, as Terry Strada had to say, right there. It's all dependent on action that is taken in the next coming days and hours, in order to create the

conditions where Obama is boxed in, and to create the kind of upsurge that is necessary around this. I know there are actions being planned to be taken in Washington, D.C. in the coming days. I'll let Jeff talk about some of that, and also mention some of the activities that {you} were involved in, Jeff, up in New York City, at the same time, this past weekend, as these events were taking place.

So...

JEFFREY STEINBERG: Yes, there will be a series of demonstrations on Tuesday in Washington, D.C., which is when the House and the Senate will be back in town. There'll be a demonstration in front of the White House. And then, also, another demonstration, I believe, on the Senate side of the Capitol grounds.

The point is very obvious. I think Mr. LaRouche put it succinctly: everything that Obama has done as President has been

a reflection of the fact that he's an agent of the British System, the British Monarchy. Therefore, it should be presumed that, even though he will make himself an avowed enemy of the American people – and especially the 9/11 families – if he does

go ahead with this veto, we should assume that that's exactly what he will do, because that's what the British want him to do.

They don't care about justice for the 2,997 people who perished on 9/11, or the perhaps-by-now tens of thousands of people – first responders, others who were at the scene at the World

Trade

towers, at the Pentagon, in Pennsylvania – who suffered tremendously, and have developed diseases, illnesses related to

9/11. There's one estimate that 40,000 people have been afflicted with serious illnesses because of their heroic actions immediately following the 9/11 attacks.

Obama is on the other side. These are impeachable crimes.

Being an agent of a foreign power, while serving in the Executive

Branch of the U.S. government – I mean, that is treachery. The fact of the matter is that Obama can be *forced* by an enormous amount of public mobilization, to go forward and actually sign the Bill into law, or simply let it pass into law without his signature. But that's going to be only on the basis that he is convinced that there will be an overwhelming, bipartisan, near-unanimous voice vote, if he attempts to veto the Bill.

This is an existential issue, not just for the Saudis, but

for the British as well. Remember, a month or so back, at the height of the mobilization after the Senate unanimously passed JASTA, a British Tory Member of Parliament wrote in the {Daily Telegraph} that if the Saudis can be sued by the families, then

the British can be sued also. Now, he claimed it was because of

failure to crack down on the jihadist networks that were given safe haven in Britain, but we know that the reality is, that Prince Bandar was the central figure organizing the support for

the 9/11 hijackers. We know it through the 28 pages, and that barely scratches the surface of the evidence. Bandar's another British agent. Bandar and Margaret Thatcher, in 1985, created the

Al-Yamamah program, and it was funds from that Al-Yamamah

program
that were probably going into the hands of the 9/11 hijackers.

So this is a {very big deal}. And it's going to come down to
a head-to-head political battle. Everyone listening to this broadcast should contact your senators, contact your representatives. Deliver a very blunt message to the White House,
that this will be considered an act of treachery, perhaps an act
of treason, on the part of President Obama, if he fails to sign
JASTA into law and allow the 9/11 families, at last, their day in
court. No matter where the evidence goes, no matter what's proven
or not proven, they have every right under our Constitutional system to take appropriate legal action in a court against the Saudis, and the JASTA Bill removes what in this case was an illegitimate sovereign immunity.

So, I think that's where we stand.

This past weekend of 9/11 in New York, the Schiller Institute had an extraordinary event. And the full video of that
is up on this website; and I would urge everybody to watch it. There was another event that took place at the historic Cooper Union campus in lower Manhattan; and I was honored to speak on a
panel on the 28 pages at that conference. There were a number of
other speakers: Judge Imposimato from Italy, who was the judge who went after the Gladio apparatus around the strategy of tension attempted coups in Italy in the 1970s and '80s, the Moro
assassination. He was one of the keynote speakers. Dan Sheehan,
the lawyer who broke open the Iran/Contra affair spoke. But

everybody was laser focused on the implications of the 28 pages and JASTA; and the importance now of making sure – as Senator Bob Graham said at a recent event in Washington, DC, the release of the 28 pages just simply pops the cork. Now we go after the full content of the bottle. There are millions of pages of classified material that are yet to come out that deal with Sarasota, Florida, San Diego, California, Paterson, New Jersey, Herndon, Virginia, and other locations unknown. And of course in Europe, Hamburg, Germany. The point I made both at the Schiller Institute event and at the Cooper Union event, is that there is no statute of limitation on the truth; and we've got to drive that point forward.

OGDEN: At the Schiller Institute event in New York on Saturday, September 10th, not only did Jeff speak, not only did Virginia State Senator Dick Black deliver a very dramatic and sharp speech. But also, the Ambassador from Syria to the United Nations was the featured guest, and delivered a very strong speech in which he denounced the Obama administration and the Bush administration campaign of regime change that has taken place in the region over the course of the last 15 years since 9/11. Starting with Saddam Hussein, then with Qaddafi, and then with the attempted regime change against Assad in Syria. I think that the developments of this week, with the lower house of the UK Parliament where they delivered a very strong rebuke to David

Cameron in terms of the grounds on which the Libyan invasion was

launched; which led to Cameron's resignation. This also applies

just as much to the case of Obama; and this is something which Obama is continuing to push during his time in office. So, I think all of these are coming together in the context of Obama's

rejection on his trip to Asia, during the ASEAN and G20 summits.

He is being boxed in; and his true colors are very clear as he sides with the Saudis against the American people. I don't think

it can be taken for granted that the conjunction of all of these

events up in New York City over the weekend has set up the most

dramatic political showdown of Obama's entire career, as we go into the coming days here in Washington.

So Diane, you probably want to give a little bit more of a context to that.

DIANE SARE: I think what we're talking about is a certain

profound question of justice; not retribution, but the ability for mankind to actually move forward. What distinguishes Asia and

Russia under Vladimir Putin from the United States and the trans-Atlantic system is that these nations are actually committed to a world in which the future is brighter than the present or the past. That is, the leaders of these nations are saying, my children, my grandchildren, my great-grandchildren are

going to live in a world in which their standard of living is higher, their educational level is superior, the number of diseases they're subjected to is fewer; the way that Americans

used to think not so long ago. Part of the significance of the work of the chorus, which is here directed by John Sigerson and

myself, is to remind the American people what is actually a human

standard; as opposed to a bestial standard. I have to say in that

regard, I found Senator Richard Black's comments and particularly

his passion and his anguish when he was describing what was being

done in Syria by these so-called "moderate" Syrian rebels who the

US is funding; the people we are funding who are beheading children that they're kidnapping out of hospitals, or the rebels

we are funding who are carting women around in cages. Where our

own State Department spokesman says, "Well, how can we stop funding them? We're not going to judge what they do on one single

incident of beheading. Other than the fact that they behead children, they might be wonderful." It is so evil! And the idea

that Americans have lost the capacity to feel outrage when you are confronted with this kind of evil; where it's all kind of numb, and people say, "Well, there's nothing you can do."

I think the process of the election of Hillary Clinton, who

may be suffering some serious illness, we don't know; who was destroyed by her capitulation to Barack Obama. And Donald Trump,

who's just a pure FBI thug lunatic. What's happening is that the

population is putting up a kind of teflon veneer where they are

trying not to think about anything. Of course, that's death;

we

have to think. What you have in the rest of the world is a break-out of the human spirit, of this quality of creativity.

So, what happened this weekend, the involvement of our chorus in this series of concerts sponsored by the Foundation for

the Revival of Classical Culture, is that you got a glimmer of the power – I think both the fact that JASTA had passed the Senate and then the House on that Friday going into the weekend;

and then what we were presenting musically from the African-American spirituals to the Mozart to the Handel, in terms

of what it actually means for us to be human. And a certain quality of human life which we hold sacred; and which is not in

our physical being. And perhaps this was most powerfully sensed

at the Catholic mass which was dedicated to the firefighters and

those who had died on September 11th. The Bishop made the point

that these are people who are giving their lives not simply for

their brothers or for their friends, but for complete strangers.

At the end of the Mass, it's not typical that people applaud and

give standing ovations; but when the Mass closed, the standing ovation of the crowd – it was very clear it was not simply for the musicians; but it really was in deep and profound appreciation of what these people had done.

I have a sense that we really are in a moment in the United

States like Germany in 1989. Maybe we're in May of '89 and not October yet; but there's a kind of awakening of the better spirit

of the American population. People are not prepared to sit back

and tolerate criminal injustice. If we will act with courage, since about two-thirds of the world is already on the other side

of this; and China, for example, the idea of talking about legalizing drugs? They would think you are completely insane; being addicted to drugs, distributing drugs is not tolerated. There's certainly a harsh crackdown on drug trafficking in the Philippines which we're seeing now; and I don't think Duterte appreciates Obama's accusations of human rights violations for someone who's trying to shut down the drug trade. In other words,

there's a whole different standard in the world which, when we find our courage and stand up, is going to resonate. There's no

reason for people to believe that what happens in this country is

going to be determined by the fraud of what's call the elections.

I would just say that what Jeff, you were saying earlier about Obama; we have to really stick to this. There's no point in talking about the candidates unless Obama, who is the evil who is

occupying the seat of leadership of this country right now, is removed from office and prosecuted in a criminal court.

STEINBERG: I just wanted to add something; a footnote on what Matt mentioned earlier, about the actions by the British House of

Commons this week. The Foreign Affairs Committee produced a report, which was a damning indictment of Cameron, Sarkozy, and

Obama over the disastrous consequences of the overthrow and assassination of Qaddafi in Libya. On a certain level, the British House of Commons – with everything that we know; with all the caveats about the power of the British monarchy and

all
of that – the House of Commons puts the US Congress to shame.
They forced Cameron out of office; they forced his resignation
from the House of Commons on the grounds of his role in the
Libya
disaster. Above all else, the United States, Britain, and
France
lied to the world – they also lied directly to Russia and
China
– when they promised at the outset that there would be no
regime
change in Libya; but it was strictly a humanitarian
intervention.

Well, it turns out that the House of Commons report is, if anything, an even more stunning indictment of Obama than of Cameron. The report makes very clear that Cameron and Sarkozy were the drivers behind the need to intervene to prevent the humanitarian disaster in Benghazi. In fact, they were protecting

British-created terrorist networks that were back in Libya
from

having fought the wars in Afghanistan; the same wars that
created

al-Qaeda. But what was made clear is that it was President
Obama

who insisted that a no-fly zone was insufficient; a no-fly
zone

failed in Iraq, it failed in Bosnia, and it would fail in
Libya.

Therefore, the UN resolution had to have much more teeth; it
had

to be a "no-drive" zone. It had to give a carte blanche to
defend

the so-called victims of Qaddafi forces by all out military
action.

On the one hand, everybody swore up and down to Russia
and

China that it was not about regime change. As a result, Russia and China abstained from the vote when the Security Council resolution was passed to create the no-fly zone and the no-drive

zone; and to use all forms of military force that were deemed necessary to "save" the civilization population of Benghazi. Well, the report makes clear that after the first 24 hours, they

were safe; there was no threat to them anymore. From that moment

on, the whole exercise was all about regime change. There was one

exchange where one of the ministers in the Cameron government at

the time, Liam Fox, lied and said no, this was never about regime

change; we didn't have any agenda. The questioner pointed out that on April 14, 2011, the *New York Times* published a signed op-ed by Barack Obama, David Cameron, and Sarkozy; in which the

three of them said, "Qaddafi must go, and go for good." So, they

were lying openly; and if anything, Obama did more heavy lifting

to create this disaster than either Sarkozy or Cameron. It included a conscious decision to assassinate a foreign leader.

So, the British House of Commons has delivered a new bill of

impeachment against President Obama; and I hope that Congress will take that seriously. Needless to say, the US media has blacked out the story totally up to this point.

OGDEN: In a very real way, this is like a Chilcot Report 2.0

in the case of Libya and Obama's role in that. Honestly, that's

exactly what you called for, Diane, in the petition that you

were circulating about a month or a month and a half ago. Look at what's developed since the publication of that petition: We've won the fight on the release of the 28 pages; although there are

tens of thousands of other pages that need to be released.

JASTA

has gone through – this was your point, too – JASTA has gone through both the Senate and the House; and despite the fact that

Obama is still threatening to veto, as it stands, it could be overridden in the first veto override of the Obama administration. Although he's trying to delay it, and deploying

Saudi agents crawling Capitol Hill right now. We have reports that the Saudi Foreign Minister is personally going to Capitol Hill and meeting with members of the Senate; threatening that you

have to withdraw your support for this JASTA bill. But that is a

fight which is active; this Chilcot Report type of approach, as

you called for in your petition, Diane, this is what we now see

coming out of the UK House of Commons. Also, the overarching question of cooperation between the United States and Russia to

actually defeat terrorism worldwide.

I thought it was very important that this was one of the

themes around these concerts with the image of the 9/11 Teardrop

Memorial in Bayonne, New Jersey; which was contributed by Russia

in support of the world's struggle against terrorism after 9/11.

And also, during this Schiller Institute seminar in New York

City
on Saturday, Senator Dick Black pointed out that we're right
in
the midst of this ceasefire negotiation between Kerry and
Lavrov.
And according to reports, Kerry has really isolated himself
from
the Obama administration; or at least there's a faction which
is
trying to actively undermine these efforts to work with
Lavrov.
So, these are ongoing battles; and it's all around the
question
of the type of leadership that was exhibited in that petition
that you put out about a month and a half ago, Diane.
Obviously,
we're now preparing for the convening of the United Nations
General Assembly this week and next week in New York City. I
think these events that were happening at the Schiller
Institute
conference with the Syrian ambassador and so forth, should be
seen as preparing the way for what will be the defining
questions
– hopefully – put on the table at the UN General Assembly.
Both
that and the question of the new international financial
architecture, coming out of the G20 meetings; we have a big
responsibility on that as it comes to the question of
Glass-Steagall, which is something that I'd like to get to in
a
moment.

But maybe, Diane, you want to say a little bit more
about
the events leading up to this UN General Assembly meeting.

SARE: Sure. Actually, I'm thinking, I don't know what
the

conspiracy is this time. Last year, as followers of our website

know, President Putin had gone to China for the V-J Day parade and then come to the UN and proposed his coalition to wipe out ISIS; and created that to great effectiveness. Now, the UN General Assembly comes in the wake of the G20 meeting, the ASEAN

meeting, the Vladivostok conference, where all of these nations

which have been represented, signed more and more agreements with

each other on various economic projects and so on. And, I think

it's significant that, going into the G20, Xinhua ran that interview with the Russian representative; who said that Beijing

and Moscow must work with Washington. We have to bring Washington

in on this; and Washington is a complex and unpredictable

partner, I think were the words that were used. So, clearly, I'm

sure that they're not coming into this General Assembly with no

plans. I don't know what plans they have; I think it'll be very

interesting as it unfolds. I think it's very important for Americans to do our part to make the United States less full of

complexes; I'll put it that way, and less unpredictable by addressing this Obama criminality problem. I think what Jeff said

about Cameron – it really is something. Tony Blair first with the Chilcot Inquiry; now you have this whole report on Libya.

Any

American, any member of Congress can get their hands on this; and

it is absolutely damning in terms of Obama's role. I think that would be an important contribution for the United States, because the truth of the matter is, we should be part of the Belt and Road; we should be part of the New Paradigm. The American people are suffering horrifically, horrendously with this economic collapse; and I guess that brings us to the point that you were talking about, which is the Glass-Steagall moment.

OGDEN: Right; exactly. On that subject, let me just read the text of the institutional question we got for this week. I know Mr. LaRouche had a direct response to this. It reads: "Mr. LaRouche, Massachusetts Senator Elizabeth Warren is marking the 8th anniversary of Lehman Brothers' bankruptcy with a new push to investigate and potentially jail more than two dozen individuals and corporations who were referred to the Justice Department for criminal prosecution in 2011 by the Financial Crisis Inquiry Commission, a government-appointed group that investigated the roots of the 2008 financial crisis. None was ever prosecuted. In a letter to the Justice Department's Inspector General, Warren calls the lack of prosecutions 'outrageous and baffling', and asks the Inspector General, Michael Horowitz, to investigate why no charges were brought. 'The DoJ record of action on these individuals nearly six years after DoJ received the referrals, is abysmal,' she writes.

"In your view, is Senator Elizabeth Warren's new push to

investigate and potentially jail nearly two dozen individuals and corporations who were referred to the Justice Department for possible criminal prosecution a step in the right direction; and

will it help the prospects of Glass-Steagall's passage?"

So, Jeff, maybe you want to say what Mr. LaRouche's response was on this.

STEINBERG: I think the point is, again, we're looking at the

irresponsible behavior of leading government elected officials.

The fact is, that in 1933, you had the Pecora Commission, which

was a Senate investigation into the crimes of the too-big-to-fail

banks of the Depression era; and bankers did go to jail. They were called to testify under oath before Congress; they were forced to produce their tax records; and there was a climate that

was created through that process that led to the passage of Glass-Steagall and a number of other critical legislative initiatives in the first 100 days of the FDR Presidency. Where we

are today is in the midst of a financial crisis that's much larger, that's much more global in its scope than what we were dealing with in 1933. Yet, there's been virtually no significant

action by either the Justice Department or by Congress against these criminal swindlers who are CEOs of major banks. Just an illustration: The woman who was the head of the division of Wells

Fargo that was caught basically creating phony accounts for their own customers in order to charge fees so that employees of the

bank could get special bonuses; that person resigned from the bank, but received a \$125 million golden parachute on her way out

the door. It's night and day. So, Mr. LaRouche's comment on Glass-Steagall was, {"Do it!} It's needed right now; we can't wait another minute."

Today, Deutsche Bank was given a \$14 billion fine by the

Justice Department for their involvement in mortgage-backed securities fraud in the run-up to 2008 and beyond. Yet, no official of Deutsche Bank has gone to jail. In fact, Deutsche Bank's \$14 billion fine virtually bankrupts it; the entire bank

capitalization, market capitalization of the bank is \$19 billion.

Were they to pay the fine out of their own deposits, they'd be out of business tomorrow morning. So, we're at a moment where this is all deadly serious. Yes, of course, these bankers should

be put in jail; but why is Elizabeth Warren not doing more to push Glass-Steagall? Why is Elizabeth Warren instead tiptoeing around the issue because she's basically been anointed by Hillary

Clinton as the attack dog against Donald Trump? Again, hold it up

to the gold standard of Franklin Roosevelt, the Pecora Commission, and you'll see that once again – as we just discussed with the British House of Commons actions compared to

the complete inaction on impeaching Obama or taking other measures to deal with these problems – it's shameful; and it's all part of a recurring pattern.

As Diane just said, there may only be four or five months

left in the Obama Presidency, but every day that he remains in office is a threat to the survival of this country and the survival of humanity. Libya was all about starting the process

of war provocations against Russia and China. Lyndon LaRouche warned about that the day that Qaddafi was assassinated back in 2011; and we're still in that trajectory towards war. So, yes, we urgently need Glass-Steagall; it should be taken up immediately. There are bills in both Houses. Yes, the Justice Department should reverse its policy of no jail time for too-big-to-fail bankers; throw them all in the slammer – they all deserve it. All of the top executives of all of the big eight US commercial banks – they're all involved in multiple crimes, whether it's mortgage-backed securities fraud, LIBOR fraud; the crimes are manifest and the actions have been pathetic.

OGDEN: As you referred to, there is a major problem with the Democrats right now being compromised because of their defense of Obama and Hillary; both of whom are avowed – as it stands right now – opponents of the restoration of Glass-Steagall. As Terry Strada said, right now the Obama White House is a spokesman for the Saudi regime; but in the exact same way, it's a spokesman for Wall Street. You have Glass-Steagall in both party platforms; you have the biggest mobilization in years from some of the trade union movements – the AFL-CIO – other activist layers around Glass-Steagall. Getting this to a vote – preferably {before} the elections take place, if not sooner – but the problem is, you have an intention from the top to suppress this from within the ranks of the Obama faction of the Democratic Party, which

Hillary

Clinton finds herself in right now.

I would say that there is also a broader, a little bit of a

deeper agenda here; and this came up in the discussion we had yesterday with Lyn and Helga. Helga pointed out that there's a recent report that has now been put out by the Club of Rome, which has been around for 40 years now – an avowedly neo-Malthusian movement to reduce population; that's been their

agenda – and the title of the report in German is "One Percent Is Enough"; explicitly saying that the kind of dramatic growth percentages that you see year on year on year, coming out of China and other countries that are now part of this New Silk Road

dynamic, is somehow dangerous to the planet. And that we must enforce a zero-growth or at least very low growth agenda; which

is what is coming out of the British monarchy and is coming out

of a lot of these trans-Atlantic circles. That is really the foundation around which this fight between the new international

economic order, this New Paradigm that you see coming out of China, the BRICS, and the Silk Road countries, versus the Obama,

trans-Atlantic regime that's taking place. It's a longstanding,

deeply rooted, ideological opposition to the idea of the no limits to growth, perpetual increases in productivity kind of idea of mankind; which Mr. LaRouche has made a career out of defending and deepening with his approach to physical economics.

So, you have this as a deeper agenda which, again, Obama has found himself as a spokesman for, and has made it very explicit

on multiple occasions. Remember his trip to Africa, where he

said
you guys aren't allowed to have access to modern technology such
as electricity; because if you do, the planet will boil over.
And
on other occasions, he said, we don't need any fancy stuff like
fusion power or anything like that.

So again, I think it comes down to this much deeper idea of what is your conception of man; and what is your scientific idea of this perpetual progress; or the conception that there is no limit to creative discovery, there are no limits to growth. That's the deeper agenda that we now see also bubbling to the surface.

STEINBERG: These guys are genocidal lunatics; they've been that way for 40 years. The LaRouche Movement was in a certain sense, launched as a war against the Club of Rome when they came out with their 1972 report, "Limits to Growth". The whole history has been a battle between those led by Mr. LaRouche and Mrs. LaRouche, who represent the principle of real human creativity; versus people who work for an oligarchical system that is consciously out to suppress it. You've got Prince Philip, the British royal consort, calling for the population reduction of this planet by 80%. If the Club of Rome report, 1% cap on growth, were to be put into effect, this would represent mass genocide on an unprecedented scale in human history; and it would happen right away.

OGDEN: Right. As was made very clear in these concerts over the weekend, there's an element of inspiration which, when it is unleashed in the American population, it is overwhelming. The kind of turn-out that we saw at these concerts in New York – full to capacity audiences in almost every single venue; including downtown Manhattan, the cathedral in Brooklyn, a concert that happened in Morristown, one that happened in Lehman College in the Bronx; there's an undercurrent of desire for this kind of beautiful celebration of the nature of mankind. I thought it was really significant to place Mozart's *Requiem*, which is an incredibly profound and has a resonance which goes deep in the American population; including the fact that the last time it was celebrated as part of a Mass was 50 years ago at the request of Jackie Kennedy, at a memorial service for the slain President, John F Kennedy, at the Cathedral of the Holy Cross in Boston. That was the last time this was presented in the context of the mass itself. But the conjunction of that, together with these four African-American spirituals, which is this call for justice, for freedom, and for the dignity of the human being; putting these together in the counterpoint between the two, it really did awaken something very profound and very deeply rooted in the people who participated in this community chorus which is growing in an exponential way, but also in the people who participated as members of the audience. So Diane was the conductor of the first

part of these concerts, of the African-American spirituals, and I would personally say, I think you were channeling the spirit of Sylvia Olden Lee and her collaborators. It was very moving, and I think it's part of something that we're going to see continue to grow; in not just the desire for justice, but the desire for human dignity and creativity among the American people.

So, maybe you want to say a little bit about what the plans are for the community chorus in that context, Diane.

SARE: I hope it's going to grow, and there are a lot of plans. But my parting words to our audience would be: One, that people should join the actions in front of the White House on Tuesday in support of the JASTA bill and against Obama's veto; and a challenge to the American people and the members of the US Congress. Which is, are you more cowardly and gutless than the British House of Commons? If they can throw out Cameron and expose the crimes against humanity that he has participated in, and if they are already naming Obama; what is holding you back?

OGDEN: Good. Well, those events in front of the White House are scheduled currently for 12:30pm on Tuesday, and apparently there may be another rally in front of the Senate at 2pm the same afternoon. So, if you are in the area, or you can make it into DC, that's something to participate in. There will probably be more information on the passJASTA.org website that Terry

Strada

mentioned at the beginning of this broadcast in her remarks at that Morristown concert. And please, circulate tonight's webcast

as widely as you can so that Terry Strada's very emphatic statement that she made at that concert can be heard more widely.

I think this is something that needs to be heard by the American

people; and that's something that you have a responsibility to assist in.

So, I'd like to thank both Diane and Jeff for joining me

here today. Please stay tuned to larouchepac.com; we will have coverage of this rally next Tuesday, and you can join us for our

regularly programming as well. So thank you very much, and good night.

Både Kina og Frankrig fordømmer USA's såkaldte »Krig mod terror« som Skaber af terror

12. sept. 2016 – På den samme dag, den 11. sept., som den franske præsident Hollande beskyldte USA's krige mod Irak og Libyen for at være kraften bag den massive terrorsvøbe, der nu har spredt kaos i Europa (se medfølgende rapport), bragte Kinas officielle partiavis, *Global Times*, en lederartikel, der

sagde meget af det samme. Både Hollande og den kinesiske lederartikel reflekterer ligeledes en pointe, som præsident Putin gentagen gange har fastslået – at verden må gå i forening for at nedkæmpe terrorisme.

Lederartiklen i *Global Times* erklærer, »Flere indsigtfulde mennesker er begyndt at reflektere på, hvorfor kontra-terror fører til mere terror«, og påpeger, at det er USA, der har behov for at korrigere sin antiterror-politik og sin diplomatiske politik.

»For det første har krig aldrig været vejen til at udrydde terror«, skriver *GT*. »Tværtimod kan det føre til skabelsen af udklækningssteder for terror.«

Med reference til Bush' og Obamas krige mod Irak og Libyen, lande, der havde sekulære regeringer, som var stærkt imod terror, tilføjer artiklen, at »krigen mod terror faktisk førte til mere terror, og dens europæiske allierede kom til at lide under de største konsekvenser af deres fejltrin«, med flygtningekrisen og terrorangreb i hele Europa.

Artiklen konkluderer, at »USA må opgive sin koldkrigsmentalitet og sin hykleriske antiterror-politik, og må forfølge multilateralt samarbejde«, inklusive »at fjerne rødderne, der skal findes i konflikt og fattigdom; at styrke social integration og at fremme dialog mellem civilisationer.«

Frankrigs Hollande: USA's respons til 11. september spredte terrorruslen i stedet for at fjerne den.

12. september 2016 – På 15-års dagen for terrorangrebene i USA den 11. september 2016, hævdede den franske præsident François Hollande, at Bushregeringens respons til denne begivenhed – invasionen af Irak – førte til spredningen af terrorruslen snarere end til dens udryddelse. Frankrig har lidt under konsekvenserne af USA's handling.

Frankrigs AFP-nyhedstjeneste rapporterede, at Hollande på sin Facebookside skrev, at »Den amerikanske regerings respons til disse angreb ... langt fra at udrydde truslen i stedet spredte den over et større område; nemlig, til Irak. Og selv om Frankrig, gennem [ekspræsident] Jacques Chirac, korrekt afviste at tilslutte sig interventionen [i Irak], som den fordømte, så har Frankrig ikke desto mindre været offer for konsekvenserne af det kaos, som krigen forårsagede.« Flere andre franske analytikere, som AFP citerede, kom med samme budskab: at Bush' »skræk-og-rædsel«-kampagne førte til spredningen af Islamisk Stat, jihadister osv.

Ligeledes i går advarede den franske premierminister Manuel Valls om, at landet er under fortsat terrortrussel og tilføjede, at så mange som 15.000 personer nu befinner sig i en radikaliseringsproces, og at 1350 personer er genstand for undersøgelse, rapporterede *The Independant*. »Hver eneste dag bliver angreb forpurret ... (inklusive) mens vi taler«. I et interview til Europa 1 radio i går sagde Valls, at terrortruslen »er på sit højeste, og vi er et mål ... Der vil komme nye angreb; der vil blive uskyldige ofre« og tilføjede, at to angreb er blevet forpurret i de seneste to uger, og at »Efterretningstjenester og politiet« hver dag »forpurrer angreb, op løser netværk og opsporer terrorister«. I øjeblikket er der 700 franske jihadister og personer med ophold i Frankrig, der kæmper i Irak og Syrien, sagde han, inklusive 275 kvinder og »dusinvise af børn«.

Foto: Den franske præsident holder en tale under den nationale mindehøjtidelighed for ofrene for terrorangrebet i Paris, november 2015.

Mennesket er bestemt til at være en kreativ art.

Uddrag af international webcast,

med Helga Zepp-LaRouche

Og så selvfølgelig, at de valgte Ode til Glæden, Schillers smukke digt sat til musik af Beethoven; hvor teksten et sted siger, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som er det poetiske udtryk for »win-win«-perspektivet; at menneskeheden har et højere mål. At de valgte dette til at være gallaens højdepunkt, viser virkelig, at de har forstået noget meget fundamentalt. De sagde, »Teksten er skrevet af Friedrich Schiller«, så mange mennesker ville selvfølgelig have tænkt på Schiller Instituttet; og vi har brugt Ode til Glæden mange gange for at udtrykke den samme idé.

Så jeg mener, at vi virkelig kan være stolte; for, vi gjorde ikke det hele, men vi havde en meget god andel i at frembringe dette smukke resultat.

Mennesket er bestemt til at være en kreativ art, der fuldt ud elsker hinanden: Derfor er Oden til Glæden, der blev spillet ved G20-gallashowet i Kina, virkelig en vision for fremtiden.

Første del af LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september 2016: Et nyt paradigme giver nu liv til verden.

Se hele webcastet, med engelsk udskrift, her:

Jason Ross: God aften. Det er torsdag, den 8. september 2016, og dette er vores ugentlige LaRouchePAC-webcast. Vi optager udsendelsen en dag tidligere i denne uge, pga. nogle begivenheder i den kommende weekend, som vi vil diskutere senere i udsendelsen. Jeg er Jason Ross, vært for i aften, og jeg har to gæster med mig i dag – Helga Zepp-LaRouche, der er med os fra Tyskland, og Diane Sare, der er med os fra LaRouche Manhattan-projekt i New York-området.

Verden har gennemgået en dramatisk ændring i løbet af de seneste par uger. Der har især været flere store, internationale konferencer, der repræsenterer en konsolidering af et nyt paradigme og en ny anskuelse blandt verdens nationer. Disse konferencer var det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet, der sluttede i Hangzhou, Kina; og dernæst de Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) møde med Kina, der fandt sted i Laos.

Under alle disse konferencer, under alle disse tre møder, har spørgsmålet drejet sig om at skabe en særlig synsmåde mht. økonomisk udvikling og samarbejde, og ikke at respondere til kriser, ikke det Sydkinesiske Hav; det har været et langsigtet syn på, hvad fremtiden bliver. Jeg vil gerne oplæse et par citater fra nogle præsentationer på disse konferencer.

Under B20-mødet, mødet mellem erhvervsledere forud for G20-mødet i Kina, erklærede præsident Xi Jinping, at

»Mennesker er økonomiens grundlag. Vi må være orienteret mod disse menneskers behov og hæve deres levestandard og livskvalitet. Vi vil løfte over 57 millioner mennesker ud af fattigdom, og fattigdommen vil blive mindsket i alle fattige lande frem til år 2020. Dette er et højtideligt løfte til det kinesiske folk. Vi har løftet over 70 % af den kinesiske befolkning ud af fattigdom. Vi vil gøre denne kage større, og vi vil fortsætte den globale kamp mod fattigdom.«

Ved G20-konferencen, som omfattede en meget smuk åbningsceremoni med værker af Beethoven og Schiller, med *Ode til Glæden* sat til musik, og en flot forestilling, kom lederne dér til en konklusion i deres slutkommunike fra konferencen, der omfattende følgende:

»Vi kan ikke længere alene forlade os på finanspolitik og monetær politik til at løse krisen. Vi forestiller os en fremgangsmåde, der omfatter alle dimensioner, alle lag og er vidtrækende mht. innovation, der drives frem af innovation inden for videnskab og teknologi og går videre endnu og dækker udviklingsfilosofi, institutionelle mekanismer og forretningsmodeller således, at frugterne af innovation bliver fælles for alle.«

I mellemtiden var det eneste, Obama havde at sige til nogen, noget ævl om »menneskerettigheder« og diskussion om handelsaftalen Trans-Pacific Partnerskab (TPP), der absolut ingen chance har for at blive vedtaget i Kongressen; den er død.

Ved ASEAN-mødet så Obama, hvad han troede var en chance for at sætte på dagsordenen og gøre et spørgsmål ud af, voldgiftsafgørelsen om det Sydkinesiske Hav, der gik Kina imod; han ønskede at sætte det på dagsordenen, gøre det til et spørgsmål, og i stedet var det slet ikke en del af diskussionen.

Det, der i stedet blev diskuteret, var økonomisk samarbejde, den Maritime Silkevej og det kinesiske 'Ét bælte, én vej'-projekt. Og med hensyn til Filippinerne i særdeleshed, som havde lanceret en voldgiftssag imod Kina mht. det Sydkinesiske Hav, sagde den nye filippinske præsident, [Rodrigo] Duterte faktisk, da han blev spurgt om Obamas planer om at belære ham om krænkelser af menneskerettigheder mht. Filippinernes krig mod narkotika:

»Jeg er præsident for en suveræn stat, og vi er for længst

ophørt at være en koloni. Jeg har ingen anden herre end det filippinske folk; ingen, absolut ingen. De skal ikke stille spørgsmål, Putang ina» (der betyder »søn af en hore«), »Jeg vil bande ad Dem under dét forum«, sagde han til Obama. »Jeg ønsker ikke at gå ind i et skænderi med Obama, men jeg knæler ikke for nogen, undtagen det filippinske folk.«

I hele dette forløb har Obama absolut stået udenfor. Han har intet at tilbyde verden. *Forbes-magasinet* har erkendt dette i sin dækning, for eksempel, hvor bladet siger, at, alt imens Obama taler om menneskerettigheder og TPP, som aldrig vil ske, så har Kina været i færd med »hurtigt at opbygge sine regionale akkreditiver med et stærkt fokus på økonomien i Sydøstasien ... Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, der forbinder Asien med Europa økonomisk, ville gøre det muligt for Beijing og dele af Sydøstasien at bygge et stort transportnetværk plus industrielle samarbejdsprojekter. Beijing opererer tilfældigvis også Kina-ASEAN Investerings-Samarbejdsfonden, der finansierer projekter for vækstfremmende infrastruktur, energi og naturlige ressourcer i Sydøstasien.«

Jeg mener, at kontrasten mellem Obama, der intet har, og så det, som Kina og Rusland, og BRIKS-nationerne – men i særdeleshed Kina og Rusland – har tilbudt verden, strategisk og økonomisk – at kontrasten ikke kunne være tydeligere. Med også G77-ledernes deltagelse i disse konferencer er verden som helhed i færd med at vedtage dette som politik.

Lad os få Helga Zepp-LaRouche ind i diskussionen her. Helga deltog i T20-mødet, som var et møde mellem tænketaanke, et »Tænk20«-møde, der blev afholdt i Kina som forberedelse til G20-topmødet for statsledere, der netop har fundet sted. Lad mig spørge dig om dette, Helga. Hvordan har verden, efter din mening, ændret sig i løbet af de seneste par uger, med alle disse begivenheder?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er en ændring af verdenshistoriske dimensioner. For det, der er sket mellem

Vladivostok Østlige Økonomiske Forum, G20 og dernæst ASEAN-konferencen, er en enorm ændring mht., hvor verdens magtcentrum befinder sig. Lad mig blot meget hurtigt opsummere, hvilken betydning, hver af disse forskellige konferencer har haft.

I Vladivostok havde vi integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union med Kinas initiativ for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Dette er meget vigtigt, fordi også premierminister Abe fra Japan og præsident Park fra Sydkorea deltog, og der blev indgået aftaler om langfristede investeringer inden for udvikling af Ruslands fjernøstlige områder, af Sibirien, inden for enorme investeringer i energisektoren, samt integration af alle disse økonomier (nationer) i Asien.

Dette efterfulgtes af G20-topmødet, som jeg mener, var et absolut gennembrud. For det første havde Kina lagt en enorm indsats i forberedelsen til dette møde, ved at sammenkalde til mange, mange indledende konferencer, der begyndte allerede for et år siden, på mange, mange niveauer: ministre, tænketanke, institutioner og organisationer. Kinas plan var den at transformere G20 fra at være en mekanisme, der blot responderer til kriser, som den i 2008 – Lehman Brothers' finanskrak – og til at være en organisation, der vil skabe en alliance af lande, der vil danne en mekanisme til global styrelse, og som vil have til formål at finde problemløsninger. Xi Jinping sagde flere gange, at han ønsker at transformere G20 fra at være en »diskussionsklub« og til at være en gruppe af nationer, der handler sammen. Når man ser på det, så blev dette opnået på flere måder.

De vestlige medier forsøger hysterisk og desperat at bagatellisere resultatet af konferencen ved at sige, »der var alle disse spørgsmål«, men de eneste, der tog disse såkaldte »spørgsmål« op, såsom konflikten over det Sydkinesiske Hav og Voldgiftsretten i Haag, og alle de øvrige spørgsmål, der skiller meningerne, var faktisk Vesten.

Det, der skete, var, at det overvældende antal nationer går i retning af at vedtage den kinesiske model for økonomi. Det gør de særdeles ret i, for Kina har bevist, at det var i stand til at skabe et økonomisk mirakel af sådanne dimensioner, sagde Xi Jinping, at det har transformeret et land med 1,4 mia. mennesker, og som aldrig før er gennemført i historien, og den kendsgerning, at Kina kunne løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom og til en meget anstændig levestandard, er ligeledes uden fortilfælde. Et af resultaterne af topmødet var vedtagelse af en plan for at eliminere al fattigdom i hele Kina frem til år 2020, dvs., kun fire år fra i dag.

Det lykkedes Kina at sætte den kinesiske model, som den attraktive model for alle for at deltage i, i et »win-win«-perspektiv, på dagsordenen. Mange lande må jo sige, »Ja, vi kan få den samme økonomiske udvikling som Kina; det er langt mere favorabelt end at gå sammen med USA eller NATO eller europæerne i en konfrontation af geopolitisk natur.«

Dette topmødes succes er virkelig utrolig. Det har ændret situationen i verden, til det bedre, skulle jeg mene; for den unipolare verden eksisterer bestemt ikke mere. Som du nævnte, så havde *Forbes-magasinet* og *Time-magasinet* nogle helt hysteriske artikler, der sagde, at Obamas politik med »Asia Pivot« (Omdrejningspunkt Asien) er en total fiasko; dette var hans sidste chance for at gøre kur til landene i området, men det mislykkedes totalt, og Obamas »Asia Pivot« er totalt død; den mislykkedes.

G77, den Alliancefri Bevægelse, ASEAN-landene – de bevæger sig nu alle i en totalt anden retning, og især den kendsgerning, at Sydkorea og Japan deltog, sammen med Rusland og Kina i denne Vladivostok-konference, beviser, at disse lande, der tilsyneladende er allierede med USA, ikke længere ønsker en konfrontation vendt mod Rusland og Kina.

Så dette er ekstremt vigtigt. Og det betyder først og fremmest, at de lande i verden, der ikke er en del af det

gamle regime med Verdensbanken og IMF – den såkaldte »Washington-konsensus«, de såkaldte Bretton Woods-institutioner – de havde ingen stemme, og nu har de en stemme.

Jeg mener, at det virkelig er meget vigtigt, at Kina udtrykkeligt tog udviklingslandene og de fremvoksende økonomier med. For det første inviterede de dem alle – eller en meget stor repræsentation af dem – til at deltage i G20. Kina udtrykte sin absolutte forpligtelse til, at enhver frugt af teknologisk innovation ville blive delt med disse lande for ikke at forsinke deres udvikling. Se, dette er en meget smuk idé, der første gang blev udtrykt af den tyske tænker, Nikolaus Cusanus [Nikolaus von Kues] i det 15. århundrede, og som allerede dengang sagde, at videnskab og teknologi er så vigtig for menneskehedens udvikling, at, hver gang, der foreligger en ny opfindelse, bør den lægges i en international pulje – for nu at bruge moderne udtryk – og at alle lande dernæst skal have adgang til den, for at deres udvikling ikke skal blive forhalet.

Det er en utrolig forandring, for det betyder, at, for første gang blev en idé [taget op], som min mand udtrykte i 1975, da han foreslog en plan for udvikling af den Tredje Verden, og han kaldte det den Internationale Udviklingsbank [IDB]. Denne idé præsenterede han både i Bonn, Tyskland, dengang, og i Milano, Italien. Han ønskede dengang at få en \$400 mia. stor teknologioverførsel om året til udviklingssektoren fra de avancerede (udviklede) lande, for at opbygge infrastruktur, for at opbygge industrialisering og landbrug i den Tredje Verden.

Han (LaRouche) gav en meget konkret form til et krav fra den Alliancefri Bevægelse, der, i 1976, under en konference for den Alliancefri Bevægelse i Colombo, Sri Lanka, havde vedtaget en resolution, der krævede en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. 90 % af ordlyden i denne, den Alliancefri Bevægelses resolution, kom fra IDB. Men I ved, hvad der skete dengang, og det var, at alle lederne fra de lande, der havde

taget initiativ til at kæmpe for dette – såsom fr. Gandhi fra Indien, fr. Bandaranaike fra Sri Lanka, Bhutto fra Pakistan – alle disse ledere blev enten dræbt eller destabiliseret; og hele denne indsats blev sat enormt tilbage og fungerede ikke.

Som I sandsynligvis ved, som nogle af vore lyttere ved, så har vi i LaRouche-bevægelsen kæmpet for virkeliggørelsen af IDB, eller en tilsvarende plan som IDB, for den Tredje Verden; men i alle disse år har Verdensbanken og IMF (Den internationale Valutafond) gjort det stik modsatte. IMF's politik med betingelser (dvs. krav om nedskæringspolitik, for at opnå lån, -red.) umuliggjorde enhver form for udvikling, ved at stille betingelser, der tvang udviklingslande til at betale af på gæld, i stedet for at investere i infrastruktur. De skabte endda en gældsfælde for at gøre det umuligt for udviklingslande at udvikle sig. Så den elendige tilstand i Afrika, og i mange andre lande i Asien og Mellemøsten og nogle lande i Sydamerika, er resultatet af den bevidste politik for undertrykkelse af udvikling.

Se, efter krisen i Asien [i 1997-98] indså de asiatiske lande selvfølgelig, at de var nødt til at gøre noget for at beskytte sig imod George Soros' spekulation dengang, så en proces med skabelse af nye institutioner udviklede sig. Et sådant initiativ var Chiang Mai; men så her for nylig – for omkring tre år siden – tog Kina lederskab, sammen med andre BRIKS-lande [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika], for at skabe en række radikalt alternative bankinstitutioner: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB); BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB); den Ny Silkevejsfond; den Maritime Silkevejsfond; Shanghai Samarbejdsorganisations-Banken. Men har altså nu et fuldstændigt alternativt system for bankpraksis, som ikke er hasardspil, kasino; men som udelukkende kun udsteder kredit til investering i reel infrastruktur og realøkonomien.

Hvad er det så, der nu finder sted? Jeg mener, at folk må få en forståelse af, at det, der fandt sted ved G20-mødet, udgør

en sejr i en kamp, der har varet i mindst 40 år; at gøre det muligt for mennesker i Afrika, i den såkaldte udviklingssektor, at få en mulighed for at have en fremtid. En sådan magtfuld koalition er nu vokset frem – den strategiske alliance mellem Kina og Rusland; Putin var æresgæst ved dette G20-møde – så verden har virkelig ændret sig. Det er meget vigtigt at sige, at disse artikler i magasinerne *Forbes* og *Time* slet ikke har fattet det. Det er ikke anti-amerikansk; det er ikke anti-europæisk. Xi Jinping og de andre ledere har mange gange sagt, at de ønsker, at USA og Europa skal gå med i dette »win-win«-perspektiv.

Det, der er på bordet nu med G20-mødet, er for første gang et strategisk initiativ, der ikke er geopolitisk; for det tilbyder et fornuftsplan, hvor man samarbejder internationalt om menneskehedens fælles mål. Jeg mener, at dette er et enormt historisk gennembrud, som vi virkelig må sørge for, at det amerikanske folk virkelig får kendskab til, hvad drejer sig om, og ikke bliver vildledt af middelmådige journalister, der simpelt hen ikke kan tænke i andre baner end geopolitik. Det er ligesom en person, der er ond, og som, når han/hun taler med et andet menneske, ikke kan forestille sig, at dette andet menneske ikke også er ondt! Så det, man læser i de vestlige medier, er ikke andet end en projicering af mediernes degenererede tankegang; men det er ikke, hvad der fandt sted på dette topmøde. Så lad os sørge for, at folk virkelig forstår den historiske betydning af denne ændring.

Jason Ross: Fantastisk! Jeg vil mene, at det, du netop gennemgik, mht. historien om din involvering, om din mand Lyndon LaRouches involvering, om LaRouche-bevægelsens involvering i løbet af de seneste fire årtier, i skabelsen af sejren for den politik, der nu bliver annonceret ved disse konferencer, virkelig er en demonstration af, hvor magtfuld en idé er. At over kynisme, eller over det, der syntes at være tingenes struktur og kontrol over tingene, kan en god idé, og en succesrig og vedvarende mobilisering for den, virkelig få

ting til at ske.

Jeg vil spørge dig, om du vil sige mere om historien om LaRouche-bevægelsens involvering i alt dette; eller også, om du har noget at sige om, hvordan vi skal få USA til at tilslutte sig denne udvikling, i stedet for at være imod den?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil for det første gerne kort kommentere ASEAN-konferencen, for dette fulgte i G20-mødets fodspor; og nu er disse uoverensstemmelser bilagt. For ASEAN-landene, sammen med Kina, har alle sammen aftalt, at alle uoverensstemmelser vil blive bilagt gennem fredelig forhandling og dialog; de vil, frem til midten af næste år, udarbejde et adfærdskodeks med dette for øje, og i fællesskab bekæmpe trusler mod sikkerheden, såsom terrorisme, og andre trusler. De vil agere på grundlag af FN's Havretskonvention, eller UNCLOS; og det betyder, at alle disse forsøg på at oppiske en konflikt mellem Filippinerne og Kina, med Voldgiftsretten i Haag, ikke er lykkedes. Dette var et forsøg på at skabe uenighed, men denne ASEAN-konference sagde, »Nej, vi ønsker fælles, økonomisk udvikling. Vi vil genoplive den regionale organisation for økonomisk udvikling.«

Så dette demonstrerer, at Kinas udenrigspolitik – og ikke alene ved G20-mødet – ændrede dagsordenen totalt; men også mht. regionale konflikter, nemlig, at hvis man har et »win-win«-perspektiv, hvor man tager hensyn til den andens interesser, så kan man finde løsninger.

Så det, der blev tilbage for Obama, som nogle aviser skrev, var gennemførelsen af TPP; men, som du allerede har nævnt, så har både Repræsentanternes Hus og Senatet, og også de to præsidentkandidater, sagt, at TPP er ude. Formændene for de to Kongreshuse har sagt, at det ikke kommer til afstemning i år; hvilket vil sige, ikke i Obamas tid som præsident. Så TPP er dødt; TTIP – det er den europæiske version af samme sag – er ligeledes dødt. Så jeg mener, at verden virkelig har ændret sig; unipolære krav og den idé, at man kan afstikke reglerne

på vegne af et enkelt land, eksisterer ikke mere. Vi er gået ind i en fuldstændig ny æra med respekt for et andet lands suverænitet, og med en alliance af overvejende republikker, til fordel for det overordnede gode ('det almene vel') for alle.

Det er selvfølgelig en virkelig betydningsfuld udvikling. Det betyder ikke alene, at USA har muligheden for at vende tilbage til præsident John Quincy Adams' (1825-1829) udenrigspolitik – for det var præcis, hvad han havde skitseret, at USA skulle gøre – men det betyder også, at systemet med fuldstændigt suveræne nationalstater, der samarbejder om en fælles udvikling – hvilket er, hvad vi har promoveret, hvad især hr. LaRouche naturligvis har promoveret, i mere end 50 år – nu er i færd med at blive til virkelighed.

Så jeg mener, vi har grund til at være meget glade for dette, for LaRouche-bevægelsen har, i de seneste 40 år, men i særdeleshed i de seneste 25 år, sammenkaldt til bogstavelig talt hundredevis af konferencer i hele verden; i alle de store amerikanske og europæiske byer, i Rio de Janeiro, i São Paolo i Brasilien, i Mexico, Beijing, New Delhi og Moskva. Endda mange i Australien, i Egypten og i andre afrikanske lande; vi har afholdt seminarer og konferencer. Jeg mener, at vi nu har en renæssancebevægelse og en verdensbevægelse for udvikling.

Eftersom du nævnte den smukke gallakoncert, som åbnede G20-topmødet, så var dette på en vis måde lig det, som vi gør med dialogen om klassisk kultur; for det begyndte med en række meget smukke kinesiske folkesange, og dernæst kom der scener fra balletten *Svanesøen* – der blev danset i en sø – så danserne ligesom skabte små springvand ved hvert trin, fordi de dansede i vandet. Det skabte en utrolig effekt. Og så selvfølgelig, at de valgte *Ode til Glæden*, Schillers smukke digt sat til musik af Beethoven; hvor teksten et sted siger, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som er det poetiske udtryk for »win-win«-perspektivet; at menneskeheden har et højere mål. At de valgte dette til at

være gallaens højdepunkt, viser virkelig, at de har forstået noget meget fundamentalt. De sagde, »Teksten er skrevet af Friedrich Schiller«, så mange mennesker ville selvfølgelig have tænkt på Schiller Instituttet; og vi har brugt *Ode til Glæden* mange gange for at udtrykke den samme idé.

Så jeg mener, at vi virkelig kan være stolte; for, vi gjorde ikke det hele, men vi havde en meget god andel i at frembringe dette smukke resultat.

Foto: Fra Schiller Instuttets koropførelse af Mozarts Reviem i New York sept. 2016, i anledning af 15-års midehøjtideligheden for terrorangrebene den 11. september, 2001.

Obama er til grin for hele verden – Dump ham nu!

Leder fra LaRouchePAC, 13. sept., 2016 – Den filippinske præsident Rodrigo Duterte føjede spot til skade for Barack Obama, da han tirsdag meddelte, at han har annulleret de fælles amerikansk-filippinske patruljer i det Sydkinesiske Hav, idet han kaldte dem unødvendige provokationer. Hvad mere er, så har han meddelt, at han sender sin forsvarsminister til Moskva og Beijing for at indlede drøftelser om våbenkøb fra disse to nationer.

Præsident Dutertes handlinger, der kommer 24 timer efter hans meddelelse om, at han sparker de amerikanske specialstyrker ud af Mindanao, bør tjene som et stærkt budskab til præsident Barack Obama: Du kan ikke spytte i ansigtet på verdens ledere og forvente, at de i al evighed finder sig i det.

Præsident Obama kom tilbage fra sin netop afsluttede Asien-

rundrejse til et skybrud af kritik for sin skandaløse opførsel, hvor han optrappede provokationerne mod både Rusland og Kina og herved bringer USA tættere på fuldstændigt økonomisk kollaps og en atombevæbnet konfrontation med Rusland. Obamas handlinger i Hangzhou blev tirsdag perfekt indfanget af Martin Sieff i en historie i *United Press International*: »Svage mænd buldrer og bluffer, og forestiller sig, de er stærke ... Det var, hvad Obama gjorde ved G20-mødet ... Obama hævdede sig – i sin egen fantasi – over for Rusland og Kina. I virkeligheden brasede han bare fremefter på en kurs mod USA's økonomiske sammenbrud gennem endeløse sammenstød med Kina. Hvad værre er, så tog han endnu et skridt på vejen mod en atomar konfrontation og verdenskrig med Rusland ... Det kaster USA og det amerikanske folk længere frem på vejen mod global krig og eksistentiel krise.«

Den tidlige amerikanske ambassadør Chas Freeman sekunderede denne advarsel, da han i et interview med Sputnik News bemærkede, at Obamas politik med drone-drab har »spredt anti-vestlig terrorisme i global udstrækning til nye hjørner af kloden«.

Ikke så snart var han vendt tilbage til Washington, før Obama demonstrerede, at han er parat til at sætte sit forhold til det anglo-saudiske imperium over ethvert hensyn til det amerikanske folk, ved at love at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget, ifølge hvilket familierne og overlevende fra angrebene d. 11. september har mulighed for at sagsøge den saudiske kongefamilie for dens støtte til flykprerne bag historiens værste terror-grusomhed på amerikansk jord.

Obama har vist sig som en isoleret og foragtet figur, til dels, fordi verden hastigt er på vej væk fra den britiske, imperialistiske geopolitik med permanent krigsførelse og folkedrab i Malthus' ånd, og som har været kendetegnende for de seneste to amerikanske præsidentskabers politik. Ikke alene har Filippinerne brudt med Obama. Den nye premierminister i Vietnam var i Beijing for at holde møder med kinesiske

topledere, herunder præsident Xi Jinping, og de to lande lovede at sætte deres fælles interesser over spørgsmål, hvori de er uenige, og at bilægge spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem bilateralt diplomati. Rusland og Kina har bebudet nye, store investeringer i energiinfrastruktur i Indien, Pakistan og Tyrkiet, og BRIKS' Nye Udviklingsbank har annonceret udstedelse af statsobligationer i rubel, til infrastrukturinvesteringer i Rusland. Denne form for initiativer bliver annonceret næsten hver dag, og de repræsenterer kumulativt en realisering af ☺det nye paradigme for relationer mellem verdens nationer.

De fire koncerter, der blev opført af Schiller Instituttets Kor i New York-New Jersey-området til minde om 15-års dagen for angrebene d. 11. september 2001, blev overværet af i alt 4.000 mennesker, og virkningen vil give genlyd i den kommende tid. Det nye paradigme med »win-win«-samarbejde mellem nationer kan kun ske med en genoplivning af klassisk kultur, som udgør grundlaget for videnskabelige opdagelser og en fejring af menneskelig kreativitet.

Obama er en fjende af menneskeheden, og hans fjernelse fra embedet er absolut passende, selv nu, hvor der kun er fire måneder tilbage af hans præsidentskab. Er du rede til at udsætte menneskeheden for fare i så meget som én dag mere, ved at tolerere, at Obama forbliver i embedet?

**Der er ingen forældelsesfrist
for sandheden.**

Schiller Institut-konference for 11. september i New York

Jeffrey Steinberg, EIR's efterretningsredaktør, havde følgende indlæg på Schiller Institutets konference for at mindes ofrene for terrorangrebet, den 11. september 2001:

Jeg mener, at det virkelig er vigtigt at holde fast ved ånden i den **tale, Helga netop har holdt**, for mange af jer har holdt til mange, mange møder, hvor det generelle emne ikke var en samling eller opsummering af gode nyheder. Jeg synes, at alle her i lokalet bør lægge ud med at applaudere jer selv, for de sejre, vi har opnået omkring frigivelsen af de 28 sider, den nu vedtagne JASTA-lov, enstemmigt i begge Kongressens huse, og den kendsgerning, at begge politiske partier ikke kunne komme uden om at sætte genindførelsen af Glass-Steagall på deres partipolitiske platforme, er en hyldest til det vedholdende og ihærdige arbejde, som I alle har været en del af. Så jeg finder det meget passende at applaudere os selv og jer selv for at udføre den form for mirakler, som kun mennesker er i stand til. [applaus] For disse præstationer er i sandhed mirakuløse, men det er den form for mirakler, der kommer som resultat af at tro på, at sandheden tæller, at der ikke er nogen forældelsesfrist for sandheden, og at vi virkelig bor i en demokratisk republik, hvor befolkningens stemme betyder noget.

Jeg kan, ud fra et meget detaljeret førstehåndskendskab, som jeg ikke tilnærmedesvis har tid til at gennemgå i dag, fortælle jer, at grunden til, at de 28 sider blev frigivet den 15. juli, er, at vi kollektivt, med mange, mange andre, med familiene til ofrene for 11. september, med ledende kongresmedlemmer, kunne blive ved med at presse på og tvinge det til at ske.

Præsident Obama har *ingen som helst planer* om at frigive de 28

sider. Men underdønningen af krav om at kende sandheden om dette spørgsmål nåede et punkt, 15 år efter begivenheden, hvor hans nærmeste medarbejdere måtte gå til ham og sige, »disse 28 sider vil, med næb eller med klør, blive offentliggjort«. Det blev ganske klart den 6. juli, hvor kongresmedlemmerne Walter Jones og Stephen Lynch påkaldte Gravel-præcedensen, præcedens med Pentagon-papirerne, og sagde: Det er vores forfatningsmæssige pligt at informere det amerikanske folk om afgørende spørgsmål om den nationale sikkerhed, hvor hemmeligholdelse ikke har noget at gøre. I samme øjeblik, det blev klart, at de var parat til at gå så vidt, gik folk fra Det Hvide Hus til præsidenten og sagde, »dit valg er enkelt. Du bliver enten skurken i denne historie, eller også kan vi forsøge at spinne det, så du bliver helten«, selv om han ikke havde nogen planer om at frigive dem. Han fik at vide, »det vil ske under alle omstændigheder, hvad enten det gøres af den næste præsident, eller Kongressen tager det på sig at offentliggøre det; så du kan lige så godt få lidt kredit for det. Og for resten, så gør vi det netop, som Huset og Senatet pakker sammen og tager på ferie i to måneder, og netop, som de to konventer til nominering af præsidentkandidater står for at finde sted, og al ilten vil blive suget ud af medierne i den næste måneds tid; så vi kan måske ligesom snige os igennem, og folk vil glemme det, og vi vil slippe godt fra at frigive det med mindst muligt bagslag.«

Det er tydeligt, at fremmødet her i dag, og andre begivenheder, der finder sted i denne weekend, gør det klart, at dette ikke bliver tilfældet; det vil ikke ske.

Og så, som Helga sagde, så må vi bygge videre på de sejre, vi har etableret. Jeg kan fortælle jer, at uroen i Washington er enorm. Det plejede at være sådan, at lederskab i Kongressen, lederskab i andre institutioner i Washington, bestemtes af, hvem man kender, og hvor godt man »går med på det, for at være med i klubben af de rigtige«. Og dette koncept er *dødt*.

Den kendsgerning, at folk er blevet ekskluderet af det gode

selskab – Walter Jones har ingen udnævnelser til komiteer! Han burde efter al retfærdighed have været formand for en stor, i det mindste underkomite i House Armed Services Committee; han blev sparket ud af House Financial Services Committee, fordi han introducerede Glass-Steagall.

Men folk ved, at der er et nyt, fremvoksende lederskab.

Det er åbenlyst, at dette præsidentvalg gør det klart, at personlighed ikke er et kriterie for lederskab [latter], men at vi nu i USA kan gå over til et punkt, hvor vi her i USA kan vinde på basis af ideer og principper.

Så vi har fået disse sejre med de 28 sider, med 11. september, og med vedtagelsen af JASTA-loven. Præsident Obama har nu sommerens værste weekend, og det siger en hel del i betragtning af, hvad han netop har været igennem i Asien, især takket være præsident Duterte fra Filippinerne. Han står nu i et dilemma: Vil han nedlægge veto mod JASTA-loven? Og demokrater siger til ham: Hvis du gør det, så vil du alene få skylden for, at Donald Trump bliver valgt til USA's præsident, fordi folk vil have Demokraterne pga. dine handlinger.

Så vi befinner os i en meget interessant tid, og jeg tror, igen, at vi må tage det store billede i betragtning. Hele den bevægelse, der kommer ud af topmøderne, som netop er sluttet i Asien, og i øvrigt vil den samme proces komme her til vores egne græsgange, fra og med tirsdag, her i Manhattan, med åbningen af FN's Generalforsamling: De diskussioner, der fandt sted i Vladivostok, i Hangzhou, vil nu finde sted på Manhattans East Side, og verdensledere, udenrigsministre vil være her, mens det står på, og vi må holde deres fødder i ilden, for at disse ideer virkelig bliver virkeliggjort og gennemført.

Vores anden, mindre opgave, for øvrigt, er, at USA fuldt ud må bringes på linje med dette nye paradigme. Og det første skridt er at sikre, at Kongressen handler for at genindføre Glass-

Steagall. Vi er nu, som Helga sagde, ved et punkt, hvor Deutsche Bank synger på sidste vers, og der er faktisk et væddeløb mellem Deutsche Bank og Dope, Inc.'s førende bank, HSBC, om, hvem, der først bukker under. Så vi befinder os på randen af en krise, der er langt større end i 2008, større end Lehman Brothers, for Deutsche Bank har den største eksponering til derivater i nogen bank i verden, og alle de store New York-banker er modpart i disse derivattransaktioner; de står til at nedsmelte.

Det første skridt er Glass-Steagall. Glass-Steagall løser et stykke af problemet. Den tager grundlæggende set affaldet bort, skraldemændene får travlt i mange måneder på Wall Street! Men det vil bare betyde, at vi er nået frem til det punkt, vor vi genopbygger, og det betyder, at det andet element af det, hr. LaRouche har krævet under hele sin politiske karriere, og har sagt meget skarpt i løbet af de seneste år: genindfør Glass-Steagall, genetabler funktionsdygtige kommercielle banker. Gå tilbage til en lang, stolt tradition, hvor Kongressen plejede at have to budgetter. Den plejede at have et budget for løbende driftsudgifter, og et budget, der var orienteret mod investering, et anlægsbudget. Hvis tiderne var hårde, kunne man altid stramme livremmen ind med 20 eller 30 % af driftsbudgettet; men man skar *aldrig* ned på anlægsbudgettet, fordi det er fremtiden. Det er de næste generationer: Det er infrastruktur, det er investering i videnskab og teknologi, og det er investering i uddannelse og alle disse ting.

Vi må tilbage til disse kerneprincipper. Og jeg mener, at momentum i denne weekend, og hvad der kommer ud af det, er af en sådan styrke, at vi virkelig kan vinde denne kamp i USA. Vi kan ikke løse problemet globalt, fuldt ud, før vi har vundet USA tilbage for disse kerneprincipper, og med baggrund i det, vi har opnået i denne seneste periode, gennem mange, mange års akkumuleret arbejde, så befinner vi os på tærsklen til en sådan form for sejr, og jeg mener, at mindehøjtideligheden i

denne weekend, et levende mindesmærke for dem, der mistede livet den 11. september, samt den seneste rapport fra *Newsweek*, indikerer, at der nu er *400.000 mennesker*, blandt de første, der responderede og andre, der overlevede 11. september, men som lider af invaliderende sygdomme, fordi de var helte i dagene og ugerne og månederne, der fulgte.

Så vi har meget arbejde at gøre, men jeg mener, at vi må bære optimismens og tillidens fakkel fremad, og der er ingen tvivl om, at der venter os mange flere mirakler at udføre.

Tak. [applaus]

Verden er forandret – Alt kan nu ske, men Obama må afsættes

Leder fra LaRouchePAC, 12. sept. 2016 – Spektakulære begivenheder fandt sted i Asien i sidste weekend, hvor det overvældende flertal af verdens nationer forenede sig bag et nyt paradigme i verden, centreret omkring programmer for »storstilet udvikling«, ved hjælp af den Nye Silkevej og de nye finansinstitutioner, der er skabt af Kina, BRIKS og andre.

Denne samme ånd befandt sig over New York i den forgangne weekend, med Schiller Institutets »Levende Mindesmærke« for ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, og for ofrene for den politik for 'evindelige krige', der siden da er blevet udløst af regeringerne Bush og Obama. Skønheden i Mozarts *Rekviem*, med deltagelse af flere end 3000 mennesker i de fire Schiller Institut-koncerter i flere bydele i New York City, skabte den samme frihedens ånd som det Nye Paradigme,

der skabtes i Asien.

Begivenhederne demonstrerer i sandhed Friedrich Schillers indsigt i, at vejen til frihed går gennem skønhed.

Men stanken af ondskab og hæslighed hænger stadig over USA, med krigene, der fortsætter, den økonomiske degeneration, der accelererer, narkotika, der kræver hidtil uhørte ofre, og med pessimismen, der er fremherskende – især med en valgkampagne, hvor befolkningen foragter begge kandidater, og med god grund. Der er ingen duelig kandidat præcis, fordi det amerikanske borgersamfund har forsømt at fordømme den siddende præsident som den massemorder, han er – og som han faktisk er stolt af at være.

Men verden er ændret i de seneste dage. Lyndon LaRouche sagde i dag, at absolut hvad som helst er muligt i dette øjeblik med faseskifte i menneskehedens historie. Idet han tager de voksende beviser for Hillary Clintons alvorlige helbredsproblemer i betragtning, sagde LaRouche, at verden må undersøge problemet lidt mere i dybden:

Hillarys helbred begyndte at gå ned ad bakke, da hun kapitulerede over for Obama under og efter valget i 2008, hvor hun på tåbelig vis gik med til at tjene som hans udenrigsminister. Det onde, hun gjorde i denne stilling, blev induceret af Obama, dræberen, der lærte at tage drab til sig fra sin morderiske stedfar i Indonesien. Hendes fejltagelser og fiaskoer kan alle henføres til Obama. Det er Obama, som det drejer sig om. Han ødelagde hende. Hendes karakter ændrede sig. Hun degenererede til at blive et redskab for Obama. Bagved Obama spores skylden tilbage til det britiske monarki, som han elsker og adlyder, samt til dets saudiske skabelse for folkedrab, der tilsammen har skabt menneskehedens nuværende lidelser.

Obama må fjernes nu – der findes ingen anden mulig løsning. Hillary ville gå ned sammen med ham, og valgprocessen ville

blive ændret, med nye kandidater, der måtte udpeges.

Ikke praktisk? Revolutioner skabes ikke gennem praktiske (pragmatiske) trin, men gennem kreative opdagelser og nyskabelser i den historiske kurs, som med den Nye Silkevej, og som det skete med Amerikas Grundlæggende Fædre, og som det reflekteres i Franklin Rooseveltts og Jack Kennedys livsværk. Der kræves noget nyt og bedre i dag; i modsat fald vil civilisationens kollaps og atomkrig blive resultatet. Alternativet består ikke længere i en idé, der skal kaperes rent intellektuelt, men består i, at denne idé nu er under reel opbygning i Asien, og i de usædvanlige begivenheder i New York City denne forgange weekend.

De udviklinger, der vil finde sted i månederne september og oktober, er uforudsigelige, men der vil med sikkerhed finde betydningsfulde, dramatiske ændringer sted. Vi må være forud for udviklingskurven og handle, før kaos sørger sig over os. Der er pustet nyt liv i Kongressen gennem dennes handling imod saudierne, med den enstemmige vedtagelse af JASTA-lovforslaget, som Obama har lovet at nedlægge veto mod – men et veto, der kan tilskidesættes. Kongressen må ligeledes tvinges til at handle modigt og hurtigt, med vedtagelse af de Glass/Steagall-lovforslag, der nu er fremsat i begge Kongressens huse, med det formål at lukke Wall Street ned, før dets ukontrollerede kollaps tager nationen og hele verden med sig i faldet. Tiden er nu til optimisme og handling.

Foto: Mindeplade opsat på stedet, der skuer over Ground Zero på den anden side Hudsonfloden, og hvor mindesmærket for ofrene for 11. september, det 10 etager høje »Tårememonument«, en gave fra Rusland, senere blev rejst (skete 11. september, 2006). Teksten på mindepladen, på engelsk og russisk, lyder:

»Fra det russiske folk – præsident Vladimir Putin. Dette sted vil blive hjemsted for monumentet for kampen mod global terrorisme. Kunstner Zurab Tsereteli.«

USA: Armerede atomvåben blev lastet på B52'ere, før 11. september ramte

11. september 2016 – I dag publicerede NBC News resultaterne af en undersøgelse af begivenhederne den 11. september, der viser, at 'levende' atomvåben var blevet lastet om bord på B-52'ere på tre amerikanske flyvebaser, som en del af en militær øvelse, da terrorangrebet skete. Undersøgelsen rapporterer også om sammenbruddet af kommunikationerne og manglen på de principper om at følge den nødvendige procedure i et sådant nødstilfælde.

Tre dusin 'levende' atomvåben var om bord på det amerikanske luftvåbens bombefly på tre flyvebaser, da angrebet fandt sted, siger rapporten. Én af disse flyvebaser var Barksdale, LA, hvortil man bragte Bush fra Florida efter angrebet. Ifølge Al Buckles, der havde overvågningsvagten i den Strategiske Kommando den dag, og som talte til *Omaha World Herald* i sidste uge: »Atomvåben var eksponerede. Man ville ødelægge det halve af Bossier City med eksplosionerne«, hvis en fjende havde angrebet flyvebasen på dette tidspunkt – dvs., at atomvåbnene kunne være blevet detoneret.

Desuden var nationen ved at gøre klar til at gå over til beredskabstilstand DEFCON 3, der er planlagt til en situation med trussel om atomkrig. Dette beredskab blev opfanget af Moskva. Putin forsøgte at komme i kontakt med Bush, men Bush var ikke i kontakt med nogen, mens han fløj rundt i Air Force 1 i forsøg på at finde ud af, hvor man skulle lande.

Rapporten viser også, at, ud af de ti øverste personer, der

skulle følge i præsidentens sted (ifald denne 'forfaldt'), var alle for nær én person enten i udlandet, eller også nægtede de at følge protokollen for sådanne nødsituationer. Cheney nægtede at forlade Det Hvide Hus for at tage ophold i det sikre sted, der var anvist ham, Rumsfeld nægtede at forlade Pentagon, osv. Kommunikationen rapporteredes at være brudt sammen mellem lederne.

Rapporten siger, at Pentagons årlige »Global Guardian« krigsspil »var i fuld gang«. Tre dusin ægte atomvåben var blevet lastet om bord på interkontinentale bombefly i North Dakota, Missouri og Louisiana ... Admiral Richard Mies, øverstkommanderende for USA's Strategiske Kommando (STRATCOM), og som havde overopsynet over krigsspillet, havde trukket stikket ud for øvelsen, så snart han hørte nyhederne om angrebene i Washington og New York, iflg. et interview, der blev udgivet i denne uge i *Omaha World Herald* ... Da STRATCOM hørte, at præsident Bush ville lande i Barksdale, kæmpede våbenspecialister desperat for at blive færdig med at losse våbnene af bombeflyene. I mellemtiden lå russerne og ringede. De havde detekteret forberedelser til en forøgelse af det amerikanske militærs beredskab til DEFCON 3 – som var planlagt til at blive gennemført kl. 10:53 EST.

»General Ralph 'Ed' Eberhart, øverstbefalende for den Nordamerikanske Luftforsvarskommando i Colorado Springs den dag«, sagde til 11. september-komiteen i en nu frigivet, tophemmelig høring, at optrapningen til DEFCON 3 var genstand for hed debat. Det er ikke planlagt for et 11. september-type scenario, men snarere for atomkrig. Det »kunne have kompliceret responsen til angrebene«, bemærkede Eberhart. »Snarere end at annullere atomstyrkerne, som STRATCOM gjorde i Barksdale, så dikterer DEFCON responsregler et forøget alarmberedskab. Og hvis alarmen gik til DEFCON 2, det næsthøjeste niveau, ville man blive nødt til igen at laste atomvåben på B-52'erne«.

Rapporten konkluderer: »Lag efter lag af systemer og

nødplaner, der er henved 50 år gamle, er blevet skabt og finjusteret mere end én gang. Men på denne dag kendte ikke én af lederne nogen af detaljerne i planerne, og fire ud af fem af de topplacerede efterfølgere til præsidenten afviste at følge anvisningerne i regeringsprotokollerne.«

Foto: B-52-bombe fly på Barksdale Flyvebase.

New York: Schiller Instituttet i spidsen for Levende Mindesmærke for ofrene for terrorangrebene 11. september

Leder fra LaRouchePAC, 11. sept. 2016 – På 15-års dagen for terrorangrebet mod New York City og Washington D.C., intervenerede Schiller Institututtet, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, i fem bydistrikter i New York for at løfte mindedagen for denne tragiske dag til et højere niveau, et »levende mindesmærke«, ved at bruge stor kunst til at opløfte sindet og sjælen hos alle mænd og kvinder, bort fra frygt og tanker om hævn og til tanker om kreativitet og menneskehedens fremtid.

Tre fremførelser af den storslæde Rekviemmesse af Amadeus Mozart blev opført i New York City af Schiller Institututts New York borgerkor, med fuldt orkester, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, på datoerne 9., 10. og 11., i bydelene Bronx, Manhattan og Brooklyn. En fjerde opførelse vil finde sted mandag aften i Morristown, New

Jersey, hjemsted for mange af de familier, der mistede deres kære den 11. september.

Invitationen til koncerterne, og til en konference om eftermiddagen den 10. september i Manhattan, sponsoreret af Schiller Instituttet, lod: »Denne september måned, hvor De Forenede Nationer åbner, lad da alle, der afskyr vold og krig, droppe deres uoverensstemmelser og komme sammen i højtidelig erkendelse af det, der er menneskeligt i os alle. Lad Wolfgang Amadeus Mozart tale til vores hjerter på musikkens sprog, og til det, Abraham Lincoln kaldte 'den bedre side af vores natur'.

Påtrykt invitationen var et billede af »Tåremonumentet«, en magtfuld, 10 etager høj skulptur i Bayonne, New Jersey, der skuer over Ground Zero på den anden side af Hudsonfloden. Dedikeret »Til kampen mod terrorisme i hele verden« var monumentet en gave fra Rusland efter 11. september. Ved ceremonien for monumentets afsløring, 11. september 2006, deltog præsident Vladimir Putin,

Selve begivenheden den 11. september vil leve videre i historien. Hvert år siden 11. september har det fælles bispesæde i St. Joseph i Brooklyn sponsoreret en march fra Ground Zero, over Brooklynbroen og til deres smukke katedral til en messe til ære for dem, der døde, og for dem, der på anden vis blev berørt. Mange af de hundreder af brandfolk, der gav deres liv for at redde andre som de første på stedet ved World Trade Center, kom fra Brooklyn. I år inviterede biskoppen, for første gang, Schiller Instituttet til at deltage direkte i selve messen, ved at opføre *Rekviem*. Den magtfulde og bevægende opførelse blev udsendt live over bispesædets TV-netværk.

Slående er det, at, blot få dage før denne historiske begivenhed, fredag, den 9. september, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt et lovforslag, der har været genstand for en lang kamp, anført af mange af de samme familier til ofre for

11. september, LaRouche-bevægelsen og nogle få, modige kongresmedlemmer – Lov om juridisk retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme (Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA)). Denne lov vil nu gøre det muligt for familierne til ofrene for 11. september at lægge sag an mod Saudi-Arabien for dets rolle i angrebet 11. september. Den saudiske kongefamilies finansiering og støtte til 11. september-terroristerne blev offentligt afsløret, da regeringen blev tvunget til at frigive de »28 sider« af Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september, om finansieringen af angrebet, der i 13 år havde været hemmeligstemplert af præsidenterne Bush og Obama, på trods af, at Obama, da han førte valgkamp, havde afgivet løfte til familierne om at frigive dem.

Obamas rolle, såvel som Bush', i at støtte terrororganisationerne, der var skabt og finansieret af saudierne, og som havde til formål at opnå regimeskift mod lande, der ansås for at befinde sig uden for amerikansk og britisk kontrol, står nu afsløret. Hans støtte til Wall Streets og City of Londons udplyndring af realøkonomien står ligeledes afsløret, men Kongressen har endnu ikke udvist samme mod mht. det presserede behov for at vedtage den Glass/Steagall-lovgivning, der er fremsat i begge Kongressens huse.

De verdensforandrende begivenheder i Kina i sidste uge, ved G20-topmødet, skabte kernen i en ny verdensorden, bestående af næsten alle verdens nationer bortset fra USA og Europa, og baseret på udvikling for alle gennem den Ny Silkevejsproces, og et nyt, globalt finanssystem til erstatning for det bankerotte kasinosystem i Vesten. Den inspiration, der kommer fra New York i dag, angiver retningen – at mobilisere befolkningen gennem skønhed og fornuft for at bringe Amerika og Europa ind i et samarbejde med Kina, Rusland og menneskehedens fælles mål.